

Yeniden • • Millî

MUCADELE

KIZILLARIN İHTİLÂL PLÂNINI AÇIKLIYORUZ

1. Banka soygunları devam edecek.
2. Fabrika işgalleri durmayacak.
3. Orduya silahlı tecavüzler yapılacak.
4. Tarlalar işgal edilecek.

23-şubat-1971

YIL:2 SAYI:56

MÜCADELE BİRLİĞİ'NİN İKAZIDIR

**AZİZ MİLLET,
DEVLETİN, DİNİN VE MEMLEKETİN GER-
CEK SAHİBİ VE EFENDİSİ,
BÜYÜK TÜRK MİLLETİ:**

Millet felaketlerle karşı karşıyadır. Millet düş-
manları hain planlarının tatbik edebilmek ve milleti-
mizi yıkmak için yeni yeni tertiplere başvuruyorlar.

DİKKAT ET...

Son günlerde müslüman halkımıza karşı girişilen
yıldırma hareketleri Kuran Kursu baskınları ve din
adamlarına karşı girişilen hareketler seni düşündürme
lidir.

Millet varlığını tehdit eden komünist hücreleri,
devlet hayatına göreklenmiş mason locaları dururken;
dini baskı altına alma gayretlerinin manası nedir?

Eli tabanca komünistlerin giriştiği banka soy-
gunları gayri milli basın tarafından tasvip gördü. Bu
hainler, ordu ve polis düşmanı soyguncuları masum
gösterdiler. Aynı gayri milli basın böyle bir ihanetin
içindeyken birde utanmadan millete tecavüz kampan-
yası açtı. Yedi yaşındaki masum yavruları birer, canı
birer katil gibi takdim ettiler. Millet'in Kuran'ının oku
tutulduğu kurslar, komünist hücrelerine, mason locaları-
na ve randevu evlerine karşı girişilmeyen baskınlara
uğradı. Körpeçik talebelere, «din devleti kuracaklar»
yaygarası ile ithamlar yağdırıldı. Böylece Türkiye'de
büyük bir tehlike haline gelen komünist tecavüzleri
unutturuldu. Soyguncular karanlığa karıştı.

AZİZ MİLLET

Yapılan baskınlarda, millete engizisyon zulmünü
reva görenler milli bir uyanış karşısında, Bolvadin'de,
Gördes'de, Isparta'da ve Türkiye'nin daha bir çok ye-
rinde vicdan hürriyetini hançerleyenler kime hizmet
e diyorlar?..

İktidarların komünist tecavüzlere karşı göster-
diği aczi maskelemek için dindar ve müdafaasız halk-
tan suçlular ve kurbanlar aramaya çalıştılar. Ordu ve
münevver gözünde itibarını kaybeden komünist hare-
ket üzerindeki kin ve nefreti hafifletmek ve dikkatle-
ri başka tarafa çekmek için milletin evlâtlarına yapı-
lan baskınları alkışladılar ve sahte irtica tehlikesini
mesele yapmağa çalıştılar.

Müslümanlara karşı girişilen zincirleme tecavüz-
lerin; banka soygunu akabinde vuku bulması bu teca-
vüzlerin komünist militanların saldırısı ve tehlikeleri-
ni örtmek gayesiyle yapıldığını ortaya koymaktadır.

Yahudi güdümlü gayri milli basının ve kozmopo-
lit TRT. nin sistemli bir şekilde yürüttüğü kampanya-
lar milletin mason - komünist işbirliğiyle hazırlanmış
tertiplerle karşı karşıya olduğunu göstermiştir.

Bu memlekette, papaz mektepleri, gizli, ajan yu-
vaları faaliyette iken hiç bir takibat yapılmaz, hükü-
metin maliye müfettişleri Fener Patrikhanesine gire
mezlerken susulur. Devletin nasıl yıkılacağını soygun
ve sabotajların nasıl yapılacağını öğreten komünist
neşriyat alenen satılırken ses çıkarılmaz ve bunlar la-
ik devlet düzeni için tehlike teşkil etmezken, milletin
dinini öğrenmek için evinde bulundurduğu atadan

Mücadele

Azmiyle

Yürüyeceğiz

Dünyaya en yüksek bir ya-
sayışı hediye etmiş bir milletin
nesli olarak bugün yeniden baş
layan milli mücadeleye kaarlı-
yız. Atalarımızın kan dökerek
can vererek bizlere emanet et-
tiği son vatan parçasını ha-
inlere kaptırmayacağız. Dini
bekası, devletin ve milletin
selameti için Viyana önlerin-
de at oynatan şehit ve gazi-
lerin emanetine bağlılığımızı
göstermek için, mücadele az-
miyle yürüyeceğiz.

Her karış toprağı buram bu-
ram şehit kanı kokan aziz vata-
nımızda papaz yamaklarına
ve komünist uşaklarına yer
yoktur. Sahte amerikan aleyh-
tarlığı yaparak, millet evladla-
rını kamplara ayırıp kardeş
kanını akıtan ajanlara artık
dur diyecek gün gelmiştir. Çün-
kü; Fatih Hanın ideallerine
bağlı Hakka dayalı mü-
cadele yürüten bir gençlik var.
Bu gençliği Milli şairimiz
Mehmet Akif şöyle tarif edi-
yor:

«Asımın nashı diyordum ya
nesilimmiş gerçek.

İşte çiyetmedi namusunu.
çiyetmiyecek.»

Akif böyle bir gençlik öz-
lüyordu. İşte Akif'in özlediği
gençlik, kendi ideolojisine düş-
man olanları anlatıyor. Beynel-

mil millet düşmanlarına kar-
şı da mücadelenin kaçınılmaz
şartlarını gösteriyor. «İman et,
Mücadele et, Zafer senindir.»
Parolasıyla millet evlatlarını
yeisten kurtarıp, kurtuluşa da-
vet ediyor.

Millet ev'adlarının kınle,
intikamla, şan ve şerefle yü-
rüttüğü olduğu millet mücade-
lesi gün geçtikçe kuvvetlene-
cek, milletimiz eski şan ve
şöhretine ulaşacaktır.

Zafer Hakkın ve Hakka i-
nananlarıdır.

Yaşasın millet!

Yaşasın Milletin Mücade-
lesi,
Kahrolsun millet düşmanla-
rı!...

**HÜSEYİN YILMAZ
İMAM - HATİP OKULU
KAYSERİ**

**Fatih
Sultan
Mehmed
Armağanını
Bekleyiniz**

kalma tefsir ve hadis kitapları irticain hortlama ala-
metleri olarak ilân edilir.

Surası unutulmasın ki; her irtica yaygarası; mil-
let düşmanlarının bir - iç savaş sloganı ve din, tarih,
ahlâk ve töre düşmanlığının iğrenç bir vasıtasıdır.

Şunu bütün cihana haykırıyoruz ki milletimiz ta-
rihi bir karar vermiştir. Ölümü değil şerefle yaşama-
yı seçmiştir.

Milletin gayri milli sisteme ve kölelerine karşı
protestosu gittikçe şuurlanacak ve bütün İhanetler
geri tepecektir. Zira tarihimiz milletimizin kanlarıyla
kazanılmış zaferlerle parıldamaktadır.

Bütün milliyetçiler.

Bütün vatanseverler.

Mason-komünist iş birliğini parçalamak için giriş-
tikleri adice komploları yüzlerine çarpmak için Milli
Cephe'de birleşiniz. Ve demokratik haklarınızı savu-
nunuz. Bütün milli teşekküllerimizi insan ve vatandaş
haklarının ezilmeye çalışıldığı bu ortamda anayasa-
nın teminatı altındaki haklarımızı korumağa çağırırız.

Yaşasın Milli cephe kardeşliği

Yaşasın milletin Mücadelesi

Yaşasın İman ve Vicdan hürriyeti

Kahrolsun - Mason - Komünist işbirliği

Kahrolsun millet düşmanları!

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi
MİLLÎ DÂVA MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 56

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHAADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

Kızıl Gerillânın Plânı

Son bir iki aydan beri Türkiye'de patlayan hâdiseler, Yeniden Millî Mücadelenin bir sene önceden beri haber verdiği şekil ve yönde gelişmektedir. Şimdi silâhlı kızıl çeteler, banka soymak, adam kaçırmak, yangın çıkarmak, bomba atmak gibi hareketleri icra etme safhasındadırlar. Bugün bu iğrençliklerin kızıl çeteler tarafından uygulama alanına sokulduğu artık herkesçe bilinmektedir.

İlk banka soygununun bazı kozmopolit okumuşlarda uyandırdığı şaşkınlık kaybolmuş, şaşkınlık yerini küstahlığa bırakmıştır. Bu iğrenç mahlukların dilinde, «Ordu faşisttir», «ordu asıktır.» Milliliğini koruyabilen bu tek müessese-ye yapılan saldırının manası açıktır.

Banka soygunlarını ve adam kaçırmaya olaylarını, açıkça «devrimci eylem» olarak vasıflandıranların yanında, bu eşkiya hareketleri ile, masum (!) komünistlerin ilgisi bulunmadığını söyleyen gafillerde bulunabiliyor. Haberleşme ve uyarma vasıtalarının tümü üzerinde iğrenç bir dikta kurmuş olan beynelmilel yahudiliğin ve uşaklarının, gerçeği tahrif etme imkânını ortadan kaldırmak üzere, bahis konusu hareketlerin manası üzerinde durmakta zaruret vardır.

Şu kesin bir harekettir ki, komünizm bir ülkeyi cebirle, yani zorla ele geçirir. Rıza ile bir ülkeye komünizmin girdiği ve yerleştiği görülmüş değildir. Komünist ihtilâl tekniği teşkilâtli bir silâhlı azınlığın diktasından ibarettir. Şu ana kadar komünist ihtilâl tekniğinde üç temel metod geliştirilmiştir. Birincisi, Lenin'in tesbit ettiği ayaklanma metodudur. İkincisi Mao'nun geliştirdiği iç harp, yahut sivil savaş metodudur. Üçüncüsü Kastro'nun bulduğunu iddia ettiği gerilla metodudur. Bugün dünya komünist hareketi, istilâya çalıştığı ülkeyi bu üç ana metoddan biri ile fethetmeye gayret etmektedir.

Bu üç metod arasındaki temel farkları göz önünde tutarsak, banka soygunları ile yeni bir safhaya giren, eşkiya hareketlerinin yakın ve uzak hedefi açıklık kazanır. Birinci tip ihtilâl metodu, kandırılmış işçi ve köylülerin büyük şehirlerde harp kaçağı askerlerle birlikte girişeceği grev ve kitle gösterileriyle başlayan, polis ve muhalif askerî birliklerle çarpışarak gelişen ve silâhlı kızıl m ü f r e z e l e r i n devlet dairelerine el koyması ile sonuçlanan bir ayaklanma şeklidir. Ayaklanma anına kadar yürütülen mücadelede, silâhlı mücadele (meselâ gerilla faaliyeti) ikinci plânda kahr. Silâhlı mücadelelenin birinci plâna geçişi ayaklanmaya karar verildiği andır. Lenin'in gerilla hakkındaki makalesi bunu ifade ettiği gibi, Stalin'in başında bulunduğu soygun çetesinin faaliyetleri de, ayaklanma tipindeki ihtilâlcî mücadelede, gerilla faaliyetinin yerini göstermektedir. Kızıl hain Lenin bu hükmü şöyle ifade eder. Gerilla savaşı «kitle hareketinin gerçek bir ayaklanma haline ulaştığı bir zamanda kaçınılmaz bir mücadele biçimidir.»

Gerilla (çete) harbini, belli şartlara göre birinci veya ikinci plânda gören Lenin'den ayrı olarak, Mao sivil harp denilen bir ihtilâlcî yol takip etmiştir. Pekin tipi ihtilâl metoduna göre, gerilla, nizâmî kızıl ordu birliklerine bağlı olarak faaliyet gösteren bir savaştır. 1927 Kanton ayaklanmasından sonra bu metoda başvurmuşlardır.

Görülüyor ki gerek Lenin ve gerekse Mao'da gerilla mücadelesinin birinci plâna geçmesi ve baş mücadele biçimi halini alması, belli askerî ve siyasi sebeplerle sınırlıdır.

Dünyada iki tip kızıl ihtilâl metodu uygulanmakta iken, yeni bir tipten de bahsedilmeye başlandı. Bu ihtilâl metodu «Kastrizm» diye de anılmaktadır. F. Kastro, Che Guevera gibi eşki-

yaların Küba'yı, Yahudi parası ile pörsümüş bir zavallı diktatörü Küba'dan kaçmaya mecbur etmesi, yeni bir ihtilâl metodunun geliştiğini iddia etmeye yetti. Bizzat Kastro ve Guevera yeni bir ihtilâl metodu buldukları kanaatindedir. Bu ihtilâl (!) metodu, askerî çalışmayı birinci plâna almakla özetlenebilir. «Devrimde Devrim» adlı kitabında R. Debray, Gerillacılığı (Kastrizmi), Mao'culuktan ayırmaya gayret ediyor. Ve bilhassa «halk harbinin» temel mefhumları ile mukayese ederek, Kastrizmin Mao'culuk olmadığını, orijinal bir ihtilâl metodu olduğunu ve Latin Amerika ülkelerinin şartlarından doğduğunu ifade ediyor.

Debray'a göre Kastrizm «Yavaş ya da hızlı bir hazırlanma ile seçilmiş, uygun kır bölgelerinde yürütülen gerilla savaşıdır.» ile ifade edilebilir. Kastro'nun yoldaşlarına tavsiye ettiği, sihirli ihtilâl yolu budur. Uzun hazırlık devrelerine, Lenin'in ayaklanmanın başarısı için lüzumlu gördüğü şartlara ihtiyaç yoktur. Ekonomik ve siyasi krizi, askerî bir krize dönüştürmenin yolu basittir. Ülkenin tesbit edilmiş bir bölgesinde, askerî kuvvetlere darbeler indiren gerilla, iktidarı devirebilir (!) Bunun için Kastro'ya göre büyük gruplara ihtiyaç yoktur. Küba'da Kastro'nun kumanda ettiği kol 120 kişi, Guevera'nın kumanda ettiği kol ise 60 kişiden fazla değildi. Bolivya'da Guevera'nın eşkiya arkadaşlarının sayısı ise ancak 30 civarında idi.

Latin Amerika ülkeleri gibi, tarihsiz, millet olma vasfından uzak, ahlâk ve millî ideallerin desteğinden mahrum, yahudiliğin kültürel ve siyasi tazyiki ile bunalmış, umursamaz toplumların, pörsümüş hükümetlerin, an'anesiz orduların; yahudiliğin menfaatine dokunduğu anda yıkılması garipsenemez. İçi oyulmuş bir çmar gibi, yahudinin kozmopolit zehiri ile zehirlenen, direncini yitiren toplumlar bir avuç ihtilâlcî tarafından da ölüme itilebilirler. Uzun bir zehirlenme safhasını göremeyen zavallılarda, ülkenin yıkılışından önceki sebebe tam bir kudsîyet verirler. Tarihte görülen pek çok put böylece ortaya çıkar.

Sanki I. Cihan Harbinin sarsıntıları olmasa Çarlığı Lenin'in şeytani zekâsı yıkabilirmiş gibi, Leninizm adlı ihtilâl yolu bir sihirli değnekmiş gibi, putuna taassupla sarılmış bir putperest gibi, belledikleri formülleri tekrarlarlar. Çankay Şek'in gafleti, Amerikan yahudiliğinin ihaneti, Japon istilâsının ve II. Cihan Harbinin ülkeyi sarsması, Rusların silâh ve para yardımı olmasa, Çin sanki komünist olabilirmiş gibi, bir kısım da Mao'ya saplanır.

İşte bir kısım komünist köpekleri tarafından, Moskova yolu denenmiş, bekledikleri ihtilâlcî ortam bir türlü doğmamıştır. Bunun üzerine diğer bir kısmı Pekin metodunu benimsemiş, millî orduyu kandıracağını zannetmiş, boyunun ölçüsünü alınca hakiki niyetini ortaya koyan ordu aleyhtarlığını açıklamaktan çekinmemiştir. Şimdi Türkiye'de komünist köpeklerin denemeye başladıkları kanlı yol, Kastrizmdir. Yani Havana yoludur.

Latin Amerika ülkelerinde Venezuela, Bolivya ve Brezilya'da tatbik edilen, fakat bir türlü başarı göstermeyen bu metod, üç kısımdan teşekkül eder. Bunlar aynı zamanda üç safhaya tekabül eder.

- Kurulma safhası.
- Gelişme safhası.
- Taarruz safhası.

Kurulma safhası, şehirlerde ve köylerde gerilla faaliyetlerinin uygulanması için en müsait bölgenin seçilmesini, bu bölgede gizlenme ve ikmal mahallerinin kurulması ve sızma faaliyetleri
(Devamı Sayfa 13'te)

Orduyu Parçalama Taktikleri Netice Vermeyecektir

Genel Kurmay Başkanı Memduh Tağmaç Paşa'nın Bayram mesajı sol cepheye bir panik meydana getirdi. Bazı devrimci simsarlar, Tağmaç Paşayı ordudan müstakil bir şahıs olarak göstermeye ve bu vesile ile ordu disiplinini gevşetmeye gayret gösterdiler. Ordunun şahsiyetini meydana getiren disiplin zincirlerini kırıp parçalamak için alt kademeyi bir üst kademe aleyhine tahrik ettiler. Ve yine komünist ideolojinin sistemli bir şekilde propagandasını yapan kızıl kervanın sahte objektifli simsarları talebe ve işçi bütünü arasında körüklediklerini sınıf kavgasını; ordu kademesinde de meydana getirmek istediler.

«Genel Kurmay Başkanları, Türk ordusu demek değildir» (1) mantığıyla bütün Silahlı Kuvvetlerin mesul başı olan Genel Kurmayı töhmet altında bırakan Avcioglu'nun Devrim vizitisi, Tağmaç Paşa'nın me-

sajını «bir kısım rütbe sahiplerinin» sinir krizleri olarak göstermeye çalışmışlardır.

Aylardır, millete, devlete ve orduya yapılan hakaretleri, bilhassa Komuta heyetine yöneltilen suçlamaları gizlemeye çalışan Devrim maskeli eşek arısı bakın nasıl ses çıkarıyor: «Kimlerin ve nerede, böyle iğrenç saldırılarda bulunduklarını bilmiyoruz. Orgeneralin üzülmeye, sinirlenmesine ve bir ordu müdahalesinden söz etmesine lüzum yok..... Karanlıkta ışık çalan, sınırları yerinden oynamış bir kısım rütbe sahiplerinin, elleri altında düğmeye basarak bir takım kuvvetleri harekete geçirmesi ne zaman mümkündür.(2)

Yukarıdaki satırlarda ihanete varan bir ifade olmasaydı, sayın Avcioglu'nu «tecavül-i Arif» sanatının ustası diye ilan ederdik. Ama, o kadar hainane bir «bilmiyoruz» maskesine gizleniyor ki; bırakın başka yerlerdeki satılmışların tecavüzlerini görmeyi, kendi gazetesindeki i-tirafları dahi okumuyor.

Avcioglu'nun başmakalesinde bilmediğini söylediği orduya yapılan iğrenç saldırıları, yine aynı tarihli

gazetesinde başka bir yazar açıklıyor du. Bari biz buraya yazalım da miyop hastalığına müptela olduğu anlaşılan Avcioglu körlüğünden ve bilmezlik cehaletinden utanıp arlanırsa.

«... Özellikle devrimci çevreler, oldukça ağır bir dille Komuta Heyetini iktidarın yanında yer almakla suçladılar....

Milli Güvenlik Kurulu bildirisi nin hangi müzakereler sonunda nasıl ortaya çıktığını bilmeden komuta heyetini ağır bir şekilde suçlayıp ...» (3)

Şimdi acaba; hangi çevrelerin ve nasıl bir dille komuta heyetine hücum edildiğini bilmemek diye bir şey mümkün müdür? Karanlıkta ışık çalan, sınırları yerinden oynamış rütbe sahipleri» diye komuta heyetine hakarete yeltenenler asıl karanlıkta vızıldayan eşek arıları olmuyor mu?... Zehirli peteklerin örüldüğü deliklere süngünün ucu dokununca asıl sınırları gerilip sağa sola saldıranlar yine aynı eşek arıları değil midir?..

Bilhassa aydın ve subay çevresine «engel atmak» niyetiyle faaliyet gösteren Devrim adı pespayenin maskesini indirdikten sonra biz, Tağmaç Paşa'nın tabiriyle «gerçek satılmışların düşmanca tecavüzlerini» kendi kalemlerinden takip edelim.

Aşağıdaki adice saldırılar, bütün vatansever subaylarımızın, mesul devlet adamlarının ve millete bağlı aydınların ibret nazarlarına sunulur.

ANT DERGİSİNİN TECAVÜZLERİ

«Sıkı yönetim, (İstanbul ve İzmir'deki askeri idare) gideriyak kapitalistlere yandaşlığını kanıtlayan bir çok baskı ve terör hareketine girişmiştir. (4)

«Subayların kapitalistleşmesi, finans kapitalle tamamlanması..(5)

Komünist Ant dergisinin kapitalist olarak hücum vasıtası yapmaya çalıştığı subaylar, artık kapitalist olmakla da kalmıyor emperyalizmle işbirliği yaparak, terör ve sömürgeleştirme faaliyetlerine girişiyor. İşte

ifadeleri: «Emperyalizmin işbirlikçilerinin terörü sadece Sıkıyönetim Bölgesine münhasır kalmamış. (6)

«Emperyalistler ve işbirlikçi Türkiye burjuvazisi, aralarına orduyu da katarak Türkiye'yi daha fazla sömürgeleştirmek çabalarındaurlar.» (7)

16 Haziran 1970 hadiselerinden sonra ilan edilen sıkıyönetim mahkemelerinin şahsında ordu artık «kapitalistleşmiş ve Türkiye'yi sömürgeleştiren bir işbirlikçi» durumuna gelmiştir. Ayrıca bu devreden sonra ordu; faşist damgasını yemiş ve üniformalara hücum edilmiştir. Türkiye İşçi Partisinin Başkanı B. Boran yaptığı basın toplantısında şirretliğini göstermiştir: «Faşizm, üniforma giydirmiş sekiliyle kapı ağzında boy göstermiştir... Ülke, demir ökçelerin idaresine terk ediliyor.» (8)

KAPİTALİSTLEŞEN ORDU?!

«Faşist ordunun» nasıl kapitalistleştiğini ve böylece nasıl emperyalizmin işbirlikçisi durumuna geldiğini komünist Ant dergisinden takip edelim.

Bilindiği gibi Silahlı Kuvvetler çevresinde Ordu Yardımlaşma Kurumu diye bir kuruluş vardır. Bu kurum hakkında Yönetim Kurulu Başkanı Tümgeneral Fikret Enbizim şöyle bir açıklama yapmıştı. «Kurum, İktisadi Devlet teşekkülleri bir tarafa bırakılırsa, mevcut durum ile Türkiye'nin en güçlü yatırımcı kuruluşu haline gelmiştir.» Tümgeneralin bu açıklaması, Ant sütunlarında şöyle değerlendirildi: «Kurum şimdiye kadar gayetli yatırımlar için tıpkı Koç gibi, Eczacıbaşı gibi kapitalist girişimler için 411 milyon lira tahsis etmiştir.» (9)

Artık Türk Ordusu da Koç gibi, Eczacıbaşı gibi kapitalist bir bünye olarak devrimci güçlerin tecavüz hedefi haline gelmiştir.

Eylül 1970 sayılı Ant'ın 10 ila 14 üncü sayfaları arasında subayların kapitalistleşmesi başlığı altında; generallerin ve Ordu Yardımlaşma Kurumunun emperyalistlerle işbirliği yaptığı anlatılıyor. 14 üncü sayfadan sonra ise sıkıyönetimin, kapitalizmin bir baskı unsuru olduğu, 18. sayfada «kapitalistleşen ordunun patrone» bulunduğu ifade ediliyor. 25. sayfada «kapitalist subaylar işçileri yargılayamaz» başlığıyla «Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde bütün

subayların ticari işletmeciler ve yabancı sermaye ile işbirlikçi durumunda oldukları söylenmekte, işçilerin sırtından kâr sağlayan subayların işçileri yargılayamayacakları tehdidi savrulmaktadır.

ORDUDA SINIF KAVGASI TAHRİKÇİLİĞİ

Komünist Ant dergisi, her vatansever subayın iğreneceği bu salyaları döktükten sonra ordu kademeleri arasında bir sınıf kavgası tohumunu atmaktadır. Komünist tecavüzlere karşı uyanık olan komutanları ve subayları «Yahya Hancı» diye lekeleyen varakpâre şöyle devam etmektedir.

«Yahya Hancıların bir başka büyük problemi ise, ordunun alt kademelerinden solcu, ilerici genç subayların varlığıdır. Bunlara karşı da gerekli tedbirler alınmakta bir çok devrimci subay, başka birliklere nakledilerek dağıtılmaktadır.» (10)

Orduya bir leke gibi yapıştırmak istenen «Yahya Hancı» tabiri bir faşizm tehdidi olarak vasıflandırılmakta ve güya bu tehdide karşı önünü muhalefetinin de birşey yapamayacağı, bu faşizmi önleyecek tek engelin «Devrimci Halk Cephesi» nin olacağı belirtilmektedir. (Sayfa: 28)

Şunu hemen ifade edelim ki, orduya karşı gizli-kapaklı yöneltilen bu ithamlar şimdilik bir başlangıçtır. Ve ilerideki «Milli ordunun tasfiye edilip, Halk Ordusunun kurulması» isteğinin temelleri atılmaktadır. Zira komünistlere göre subay zümresi kapitalist burjuva devletinin diğer memurlarla beraber bizihi varlığını teşkil eder. Bunun için subay ve memur zümresinin yok edilmesi gerekir. Nitekim Türkiye Komünist Partisi faaliyet programında bunlar açıkça belirtilmiştir.

Madde: 14 — T.K. Partisi emperyalizmin, emperyalizmin usaklarını, büyük arazi ve emlak sahiplerinin, tüccar ve esnaf burjuvalarının bütün dinlerin, ve bunların ruhban ve ulemasının, çalışmakta veya emekliye ayrılmış bulunan bütün subay, memur ve polis barışmaz düşmanıdır.

Şimdi düşünelim: Ant'ın sütunlarına «emperyalizmin işbirlikçisi kapitalist subayların işçileri yargılayamayacağı, onları sivil mahkemelere terketmeleri gerektiği» ifadeleri yukarıdaki maddede zikredilen «barışmaz düşmanlığın» ifadesi değil midir?..

Beri gelin ey kızıl kervan sim-sarları!..

Su yamalı bohçanızdan bir iki malzeme daha çıkartalım da çığırtkanlığınızın nasıl sahtekarlık olduğunu görün.

HALK ORDUSU HALK SAVAŞI —

Hergün sokaklarda Mao'nun uşağını yaparak halk savaşından bahsediyorsunuz. 1968 nümayişlerinde halk savaşı ile beraber, «Halk Ordusu» sloganını da kullanmıştınız. Daha sonra bundan vazgeçtiniz. Millî ordunun, Halk Ordusuna pabuç bırakmayacağını görünce «sosyalist eylemlerde» bir döneklilik yaptınız. A-caba neden halk savaşı yanında şimdi, halk ordusundan sık sık bahsedilmiyor?.. Bu kadar yüreksiz olmayın. Çünkü bütün komünistleşmiş ülkelerde halk savaşının yanında halk ordusundan bahsedilir. Çok ucuza sattığınız Mao bile, kitaplarında halk savaşına ayırdığı sayfaların yanında halk ordusunu anlatır. «Başkan Mao Ze Duan'ın Sözleri» adlı kitapta 80 ile 88 inci sayfalarında halk savaşı, 88 ile 91 inci sayfaları arasında Halk Ordusu izah edilmektedir. Türkiye sokaklarında körüklemeye çalıştığınız halk savaşının yanında, a-caba, kurmak istediğiniz Halk Ordusu ne menem şeydir?.. Ne buyursunuz, bu sahtekarlığa ve hem de «sosyalist eylemden» yan çızmışlığe?..

Açıklayalım!.. Komünist olmayan ülkelerde o ülkenin ordusu zayıflatılmadıkça gevşetilmediği ha'k ordusundan bahsedilmez. Önce mevcut ordunun çözülmesi sağlanır. Bir taraftan subay, er ve her rütbeden askere karşı terör hareketi yürütülürken öte yandan satılmış kalemler vasıtasıyla sistemli bir propagandaya girilir. Türkiye Komünist Partisi programının 41 inci maddesinde bu hususta şöyle denmektedir. «T.K. Partisi Ordu ve Donanmada sistemli bir komünizm propagandası yapar.»

Bu propagandalar yapılırken de

kızıl cephele cephaneliklere, silah depolarına saldırır.

«Şehir gerillası, bankaları ve cephanelikleri soymalı, nerede bulunursa bulunsun, patlayıcı maddelere ve cephanelere el koymalıdır. Örneğin, para soygunu yapıyorsa banka muhafızlarının silahlarını almak ihmal edilmemelidir. (11) Komünistlere verilen bu talimattan subay'ar ve ordu cephanelikleri hariç değildir. Nitekim Ziraat Bankası Küçükkesat Şubesi soygununda bankada bulunan bir subayın üzerinden zorla silahının alınması bu talimatın takbikatından başka bir şey değildir.

Aşağıdaki cümleler ise daha açıktır: «Şehir gerillasının temel görevi; militaristleri askeri diktayı ve her türlü baskı gücünü sarsmak, gözden düşürmek ve tedirgin etmektir. (Şehir Gerillası, Sh, 90)

«Sosyalizmden önce karşı devrimcilerin bürokratik ve askeri mekanizmasını tasfiye etmek gereklidir.»

(Şehir Gerillası, Sh. 69)

Böylece gözden düşürülen ve tasfiye edilen askeri mekanizmanın yani Millî ordunun yerine Halk ordusu getirilecek veya kızıl çeteler ikame edilecektir.

ORDUYA HÜCUMLARIN PRATİK HEDEFİ NEDİR?

Şunu hemen belirtelim ki, bu hücumlar telkin ve tesir ifade etmektedir. Tağmac Paşa'nın şahsında orduya yöneltilen tecavüzler 22 Şubat'ta toplanacak M. Güvenlik Kurulu'na baskı altında tutmak içindir. Bilişildiği gibi, M.G. Kurulu bütün toplantılarında komünizmin tahribkâr faaliyetlerini ifşa ediyordu. Öntümüzdeki toplantılarda da iğrenç niyetlerinin ifşa edilmesini istemeyen devrimci maskeli komünistler, Tağmac Paşa'nın mesajını dile dolanmışlar, ve onun basiretsiz, iktidarla işbirlikçi davranışlara saptığını, Millî Güvenlik Kurulu'nun bu ithamlardan kurtulması gerektiğini, bunun için de komünizm tehlikesinden ve faaliyetlerinden bahsedilmesinin icabettiğini yaygara etmişlerdir. «Paşalar, politi-

ant

SOSYALİST TEORİ VE EYLEM DERGİSİ

KEMALİST DEVRİM VE
TÜRKİYE PROLETARYASI

KAPİTALİSTLEŞEN SUBAYLAR İŞÇİLERİ YARGILAYAMAZ

LENİN: "YENİ TAKTİKLER
YENİ GÜÇLER"

türkiyede sosyalizm:
gâve'ye karşı baha tevfik

— «Genel Kurmay Başkanı Tağmac'a göre, kışlaya, komutanlara «satılmışlar, faşistler, usaklar...» diye saldırılıyor... Kimlerin ve nerede böyle iğrenç saldırılarda bulunduklarını bilmiyoruz.» diyerek Orduya ve himililik isnad etmek isteyen Devrim'in maskeli bozguncusu yukarıdaki klişeyi görmemiş midir? Görmüşse hangi namus anlayışıyla yukarıdaki sözü sarfedebilmektedir? Bunda hangi menfaat duygusuyla hareket etmektedir?

kacının oyununda yine ters kepeğe gelecekler midir» (12) denilerek baskı kurmak istemişlerdir.

Dikkat edilmelidir!.. Şimdiye kadar masum istek'ler olarak gösterilen bütün hareketler, birer hançer olarak bağrımıza batmıştır. Şimdi en vurucu darbeye hazırlanmaktadır. Orduyu ve ordu kademesini hançerlemek istiyorlar. Komünist dikta-ya kurban gitmiş bütün ülkelerde subaylar; bazen teker teker, bazen grublarla imha edilmişlerdir. 11 bin Çar subayını bir hamlede kurşuna

dizdiren Vorosilof'un itirafı unutulmamalıdır.

- (1) : D. Avcıoğlu, Devrim:16.2.1971
- (2) : D. Avcıoğlu, Devrim:16.2.1971
- (3) : M.A. Kışlalı, Devrim:16.2.1971
- (4) : Ant, Ekim 1970 Sh: 6
- (5) : Ant, Ekim 1970, Sh: 9
- (6) : Ant, Ekim 1970, Sh: 15
- (7) : B. Boran, 8 Ocak 1970, TRT Saat 13.00 yayını
- (8) : Ant Eylül 1970 Sh: 11
- (9) : Ant, Eylül 1970, Sh: 27
- (10) : Şehir Gerillası, Sh: 104
- (11) : İ. Selçuk, Cumhuriyet, 18.2.1971

...Ve Cephanelikler Soyulacak, Mehmetçik Kurşunlanacaktır

KOMÜNİST TEDHİŞİ BÜYÜYOR

12 Şubat 1971 cuma günü saat 11.40, Ziraat Bankası Küçükkesat şubesi soyuluyor. Soyguncular bankadan 48.667 lira 30 kuruş alarak sırıa kadem basıyorlar...

15 Şubat 1971, pazartesi günü, saat 04.20, Amerikalı çavuş Jimmy Finley bir Amerikan arabasıyla silahlı üç kişi tarafından kaçırılıyor. Saldırganlar aranıyor (!)...

15 Şubat 1971, pazartesi günü, saat 20.15, Orta Doğu Teknik Üniversitesinde Kennedy Anıtı meçhul (!) kimseler tarafından havaya uçuruluyor. Saldırganlar polis tarafından teşhis edilmeğe çalışılıyor (!)...

16 Şubat 1971, salı günü, gece yarısı, Ankara Emniyet Sarayına gene meçhul (!) kişiler tarafından bir saatli bomba konuluyor. Bomba patlamadan az önce tesirsiz hale getiriliyor. Polis bombayı koyanları arıyor (!)...

Evet...Bütün bu olanlar yurdumuzun en ücra bir köşesinde üçbeş eşiyanın dağ başında hükümet kuvvetlerine karşı girişmiş oldukları sabotaj'ar değildir. Bütün bu saydıklarımız geçtiğimiz hafta içinde, Türkiye'nin başkenti, Ankara'nın ta göbeğinde cereyan ediyor.

Hadiseleri takiben gazetelerde boy boy itimat (!) telkin edici, son derece kıymetli (!) demeçler:

«Gereken tedbir'ler alınmıştır. Merak edecek birşey yoktur...»

Hemen arkasından yetkili kişilerin

son derece ciddi ve müessir (!) tedbirler hakkında görüş ve tavsiyeleri: «Müesseselerde, görülmeyecek yerlerde silahlı bekçi ve gözcüler bulundurulmalı v.s.»

Türkiye'de cinayetler, banka soygunları, sabotajlar, adam kaçırma hadise'eri, kundaklama faaliyetleri hakkında ne yazık ki sayın (!) yetkililer tarafından gazetelere verilen beyanatlar bunlar. Bu yetkililer hâlâ bütün bu hadiseleri utanmadan, sıklıkla basit birer aden zabıta vakası olarak gösterip, zevahiri kurtarma çabası içine giriyorlar.

Komünistlerin Türkiye'de şehir gerillasını tatbik etmeğe başladıklarını bir çok yetkili ya gafiliklerinden, ya da hainliklerinden anlamak istemiyor.

Komünistlerin bütün bu şirretlikleri gayri-millî basın tarafından masum bir hareket olarak nitelendiriliyor. «Suçluların babaları, oğullarının hareketlerini takdir ettiklerini bildiriyor. Mesullerde ses yok.

Öte taraftan aynı gayri-millî basın

tarafından hadiseler tamamen tahrif edilerek «Şeriat devleti kurmak için ayin yapan 10-12 yaşlarında çocuklar yakalandı» şeklinde yalanlar uydurularak komünistlerin yaptıkları örtbas edilmek isteniyor.

Sanki sokaklarda anarşi çıkaranlar, banka soyanlar, adam öldürenler, Emniyet Sarayına bomba koyanlar, adam kaçırılanlar bu 10-12 yaşlarındaki Kur'an öğrenen çocuklar.. Şurası unutulmamalıdır ki bir fahişe şirretliği içinde namusculuk oyunu oynayan gayri-millî basının tekinlerini gerçek kabul ederek, millete irtica damgasını vurmak isteyenler millete çok kötü hesap vereceklerdir.

Veya dün Macaristan'da, Çekoslovakya'da, Türkistan'da gâflet içinde uyuyarak komünist telkinlere inananların akıbeti bu bedbahtları yakalaya caktır. Yani komünizm bu zavallı-

Sayfa 6'da)

...Ve Cephanelikler Soyulacak, Mehmetçik Kurşunlanacaktır

rın kafalarını alacaktır. Tıpkı Benes gibi... Tıpkı Sultan Galiyef gibi...

Komünistlerin bu hareketleri bir başlangıçtır. Moskova veya Çin hesabına anti - Amerikancı geçinen komünist militanların şirretlikleri gün geçtikçe Amerikan aleyhtarlığı maske altında artacaktır.

Polisi tecrit ve devlet otoritesini sıfıra indirebilme çabaları komünist militanların bundan sonraki çalışmalarında en önemli noktayı teşkil edecektir.

Nitekim son banka soygunları hükümet kuvvetlerini kamu önünde gülünç duruma düşürmüş ve devlet kuvvetlerine karşı itimadı hemm hemm yok etmiştir.

Türkiye'de yaşayan her fert hayatından endişe etmeğe başlamıştır. Yapılan soygun hareketlerinde polis suçluları yakalayamaması, suçluların Ankara'da cirit atması halka alay mevzuu olmuştur.

Hükümetin sudan tedbirleri, hadiseleri örtbas etme gayretleri netice vermeyecektir. Yapılan soygunları yenileri takip edecektir. Çünkü komünistler şehir gerillasını tatbika başlamışlardır.

Türkiye'de komünist tecavüzler, komünizmi yasak eden kesin kanunlar yapılmadığı sürece, kanunları gerçekten uygulayacak şahsiyetli hakim ve savcılar olmadıkları sürece, otorite sahibi idareciler iş başına gelmediği sürece, millet Hak'ka dayanan bir ideolojiyle yönetilmediği sürece önlenemez.

Bu böylece biline...

HADİSELERİN CEREYAN TARZI, ZİRAAT RANKASI SOYGUNU

Hafta içinde ardışır işlenen suçların ilk halkasını Ziraat Bankası Küçükkesat soygunu teşkil ediyordu.

12 Şubat, saat 11,40 sıralarında Ziraat Bankası, Küçükkesat şubesine gelen üç kişi önce bankada hesap açtırmağa kalkıyor. arkasından vezneye giderek silâhlarını çekiyorlardı. Yüzlerini saklamaya lüzum dahi görmeven komünist şakiler vezneden 48.667 lira alarak ortadan kayboluyorlardı.

Hadise üzerinde çeşitli söylentiler çıkıyor. yapılan tahkikat neticesinde soyguncuların, daha önce iş bankasını soyan Ermeni Deniz Gezmış ve arkadaşları olduğu ortaya çıkıyordu. Suçluların izi kaybediliyor.

Soyguncuların soygunu son derece kolay olarak başarabilmeleri tesadüfle izah edilemez. Komünistlerin diğer ülkelerde soydukları banka personellerinden bazıları ile yakın alaka kurmaları hususunun Türkiye'deki soygunlarda bir takım aldatmacalarla gizlenmeğe çalışılması normaldir.

larla gizlenmeğe çalışılması normaldir.

Soyguncuların asıl gayesi para ele geçirmek değildir. 48 bin lira Deniz Gezmış'ın dışarıda birkaç gecelik masfarıdır. Gaye hükümet otoritesini zayıflatmak ve şehir gerillasını tatbik etmektir. Komünistlerin soydukları bankalarda işbirliği yaptıkları fertleri temize çıkarmak, onların aldatmaca fedakârlıklar yaparak dikkatleri üzerlerinden attırmak istemeleri ilderdeki yapacakları banka soygunları için zaruridir.

Aslında komünist militanlar bankayı soymadan önce bankanın işleyiş tarzını önceden en ince teferruatına kadar öğrenmişlerdir. Aranan kişilerin daha önce gelerek burayı tetkik edip soygun hazırlama imkânları yoktur. O halde bankanın işleyiş tarzını bu militanlara bildiren başkaları olmalıdır.

Polisin Ankara'da Deniz Gezmış'ı ve arkadaşlarını yakalama hususundaki gösterdikleri acz enteresandır.. Çünkü Milli İstihbarat Teşkilâtının el attığı bir meseleyi neticelendirmemesine hayret etmek gerekir. Normal şartlar altında MİT'in çok kısa bir zaman içerisinde neticeye gitmesi gerekirdi.

MİT'in komünistler arasında bir çok ajanı vardır. Deniz Gezmış'ın yerini tesbit etmek MİT için mesele olmamalıdır. Fakat asıl problem komünistlerin MİT içine sızdırmayı başardığı ajanlardır. Deniz Gezmış ve arkadaşlarının izi bulunduğu an MİT'e sızan komünist ajanlar polisin harekâtından önce komünist şakilere haberi iletmekte ve polis gittiği yerden eli boş dönmektedir.

Şurasını unutmamak gerekir ki Çin komünistleşmeden önce Çin Milleti Emniyet Teşkilâtının en gizli dosyalarını tutanlar dahi komünistti. Bu sözler bizzat Çin Gizli Emniyet Teşkilâtı başkanı tarafından söylenmiştir. (Gizli Mücadele, U. T. Hsu) Fakat bu durum geç öğrenildiğinden Çin'in komünistleştirilmesinin önüne geçilememiştir. Gönül arzu ederki biz uyanalım...

Deniz Gezmış'ın uzun süre yakalanamayışının birinci sebebi budur. ikinci sebebe gelince...

DENİZ GEZMİŞ VE ARKADAŞLARI O.D.T.Ü. SİNDE

Deniz Gezmış ve arkadaşlarının soygunda kullandıkları araba aynen birinci banka soygununda olduğu gibi O.D.T.Ü. yakınlarında bulunuyordu. Deniz Gezmış ve arkadaşları aynen birinci banka soygununda olduğu gibi soygunu yapmış ve arkasından O.D.T.Ü.'ne sığınmışlardı.

Hadise gecesi ve onu takip eden günler Deniz Gezmış ve arkadaşlarını O.D.T.Ü.'sinde dolaşırken gören birçok kişi vardı. Fakat polis durumu bildiği halde sessiz idi. Çünkü polis yeni problemlerle karşı karşıya idi.

HÜKÜMET VE POLİS TEHDİT EDİLİYOR

O.D.T.Ü.'sindeki komünist militanlar polise ve hükümet yetkililerine

çeşitli yollarla şu tehdit dolu ihtarlar da bulunuyorlardı:

«Deniz Gezmış ve diğer arkadaşlarımız yakalandığı takdirde Amerikan Büyükelçisini kaçırmız.»

Bu tehdit karşısında polis, ellerini kollarını salıya salıya O.D.T.Ü.'sinde volta atan Deniz Gezmış ve arkadaşlarını yakalamak için teşebbüse geçemiyorlardı. Polis iyice acz içine düşmüştü. Polis daha önce O.D.T.Ü.'de yaptığı göstermelik arama yüzünden komünistlerin şirret'âklerinden korkarak üniversiteye gitmiyordu.

ZİNCİRİN İKİNCİ HALKASI

15 Şubat pazartesi günü, saat 04, 20'de bir Amerikalı çavuş nöbet tuttuğu yerden alınarak kaçırılıyordu.

Hareket gene komünist militanlar tarafından tertiplenmişti. Asıl gaye Balgat Amerikan Depo tesislerine sabotaj idi. Yapılmak istenen sabotaj hareketi şehir gerillasının yeni bir şekli idi. Fakat tam sabotaj yapılmıcağı sırada komünistlerin karşısına nöbetçi çavuş Jimmy Finley'in çıkması, komünist militanları taktik değiştirmeye mecbur bırakıyor ve komünistler sabotajlarını erteleyerek adam kaçırıyorlardı.

Netice itibarıyla komünistler şehir gerillasının bir başka nevini tatbik etmişler ve kamu oyunun yeter derecede dikkatini çekerek, hükümeti yıpratma harekâtında bir adım daha atmışlardı.

Polis ise her zaman olduğu gibi gene acz içerisinde idi.

KENNEDY ANITI HAVAYA UÇUYOR

Haftanın üçüncü sabotaj hareketi O.D.T.Ü. içerisinde cereyan ediyordu.

O.D.T.Ü. Amerikan yardımıyla hayatiyetini devam ettiren bir üniversitedir. O.D.T.Ü.'sine bu yardımlar yüzü hürmetine dikilen bir Kennedy anıtı vardır.

Bu anıt komünist militanlar tarafından gene 15 Şubat Pazartesi günü saat 20,15 de havaya uçuruldu. Anıtın havaya uçurulmasından hemen sonra bütün yurt anonslarından bir komünist militan şu yayını yaptı: «Yoldaşlarımız faşist Kurdaş'ın diktiği Amerikan emperyalizminin sembolü olan Kennedy anıtını havaya uçurdular. Yarında ordusuyla, polisiyle, faşist iktidarı aynen böyle havaya uçuracağız.»

Anons'ardan bütün yurtlara yapılan bu yayını, bütün yurtlarda kahrolsun ordu, kahrolsun ib... polis avazleriyle alkışlanıyor. Deniz Gezmış'ın önderliğinde sabaha kadar kızıl ihtilâl marşları söyleniyordu.

ZİNCİRİN DÖRDÜNCÜ HALKASI

16 Şubat günü ise komünist militanlar cüretlerini iyice arttırıyorlar ve Emniyet Sarayına bir saatlik bomba koyuyorlardı. Bomba patlamadan az önce bulunarak zararsız hale ge-

tiriliyordu. Diğer komünistleşen ülkelerde tatbik edilen polisi yıpratma taktiği, Türkiye'de de bütün hızıyla devam ettiriliyordu.

Komünistlerin bu yıpratma taktiklerinin ilk müessir halkasını geçenlerde Samsunda öldürülen polis komiseri teşkil ediyordu. Geçenlerde gazetelere intihar ettiği bildirilen komiserin, bir cinayete kurban gittiği, yetkililerin hediyesi kapatma hususundaki bütün gayretlerine rağmen ortaya çıkıyordu.

Yetkililer son Emniyet Sarayı hadisesini de önemsiz bir hadise olarak göstermeğe çalışıyorlardı. Fakat ilk müessir tedbir (!) olarak bundan böyle Emniyet Sarayına girenleri, çıkanları kontrolden geçirmeğe karar veriyorlardı.

HADİSELERİN MANASI

Bütün bu olup biten hadiseler, gelişli güzel cereyan etmiş değildir. Yalnız Türkiye'ye mahsus da değildir. Bütün dünyada yürütülen şehir gerillasının tipik bir kopyasıdır. Şu ifadeler Türkiye için söylenmemiştir. Ama Türkiye'nin şartlarından farklı bir durum arzmemektedir. «Bu sürekli siyasal buhranı, kentlerde ve kırsal bir takım silâhlı hareketlere girişerek silâhlı çatışmaya dönüştürmek gerekir. Bu da, iktidarı ellerinde bulunduranları, siyasî durumu askerî duruma dönüştürmeye zorlayacaktır. Diktanın yaratacağı bu durum, esasen bir sürü uygunsuzlukların sorumlusu olan rejimin POLİS ve ORDUSUNA karşı kitlelerin başkaldırmasına sebep olacaktır. Kitle ve gerilla öncüsünün birliği Devletin bürokrat ve ASKERİ mekanizmasını yoketmeğe ve iktidarı e.e geçirilmesine yönelecektir.» (Connad Detrez, Şehir Gerillası, sayfa 40). Bundan sonra alınacak tedbirlerin ne hale getirileceği gösteriliyor: «31 Ağustos 1969 üçüncü hükümet darbesi, 27 Eylül'de Ulusal Güvenlik üzerine yeni bir yasanın ilanı gibi baskı tedbirleri alıyor, ama bu tedbirler bütünü aynı çıkmaza giriyor ve mücadelenin bir üst evresine geçiş hızlandırmağa zemin hazırlıyor.» (A. g. e. Shf. 42) Yukardaki ifadeler Brezilya'da, Şehir gerillasının yaptığı mücadeleyi, bunun hangi ortamda yürütüldüğünü, alınan tedbirlerin nasıl işlemez hale getirildiğini anlatıyor. Aynı durum, Türkiye'den farklı mıdır? Tedbir almak için uğraşanların nazarı dikkatine arz olunur!..

BUNDAN SONRA YAPILACAK OLANLAR

Şehir Gerillasının bundan sonra yapacakları hususları da belirterek mes'ul şahısları uyabiliriz.

«1 — Propaganda, haberleşme araçlarına, basına, hükümet ajanslarına ve kamu yönetimine kontrol ve sızma.

2 — Grev, boykot, miting ve pasifist gösterilerle yetkenin buyruklarına karşı direnme eylemlerinin gerçekleştirilmesi,

(Devamı Sayfa 13'te)

MISIR, RUSYANIN BASKISI İLE İSRAİL'İ TANIDI

Gecen hafta içinde bir demec veren B.A.C. temsilcisi Dr. Muhammed El Zeyyad ilk defa müstakil bir Yahudi devleti olarak İsrail'in hukuki varlığını tanıyacıklarını ifade etmiştir. Fakat buna karşılık El Zeyyad, Yahudi cemaatlarının İsrail'e göç etmelerinin durdurulmasını ve İsrail'in başka ülkelerdeki Yahudilerle o'an münasebetlerini kesmesini istemiştir.

Bu istek ne kadar ciddi görünüştü olursa olsun Birleşik Arap Cumhuriyetinin büyük bir tavizdir. İsrail öteden beri böyle bir teklif bekliyordu. Ve Mısır hükümetine Rusya kanalıyla tesir ederek bu tavizi koparmasını becerdi. Hızı bir komünist ve Rus ajanı olan (kukla hükümetin başı) Enver Sedat da Rus baskısına dayanarak İsrail'in hukuki varlığını tanıyacıklarını nihayet temsilcisinin ağızyla açıkladı. Mısır İsrail hükümetini tanıyabilir. Fakat İsrail ne başka ülkelerdeki Yahudilerle temasını keser, ne de İsrail'e Yahudi göçü durur. Bunları beklemek safdillik olur.

Zaten İsrail hükümeti ülkeye göç eden Yahudi ailelerini ülkenin belirli kesimlerine yerleştirmektedir.

Bilhassa Kudüs'tün müslüman semtlerine, yeni gelen Yahudi cemaatları yerleştirilmektedir. Bu hareket böl-

gedeki Yahudi sayısını artırmakta, müslümanlar ise azınlıkta kalmaktadır. Diğer yandan müslümanlara karşı girişilen tedhiş hareketleri, onları bu toprakları terketmeye mecbur bırakmaktadır. Müslüman araplardan boşalan yere hemen yeni gelen Yahudi aileleri yerleştirilmektedir, böylece ileride yapılacak bir oylamada Yahudi çoğunluğunu sağlayarak, işgal edilen bu toprakların tamamen İsrail'e terki için plebisit tek'ifinde bulunacaklardır.

İsrail'in bu hareketi dünya efkârı umumiyesinde nefretle karşılanmış ve birçok tepkiler doğurmuştur. Hatta A.B.D. Cumhurbaşkanı Nixon bile artan talepleri ve bir türü doymak bilmeyen Yahudi iştihânı tatmin edememiş ve İsrail'in işgal altındaki topraklarda yürüttüğü politikayı yermiştir.

Kukla Mısır hükümeti mazlum arap milleti namına taviz üstüne taviz verirken, İsrail de barış görüşmelerini fırsat bilerek hazırlığını tamamlamaktadır. Her barış görüşmesi sonucu İsrail'in yeni bir saldırısı vukubulmakta ve arap hükümetleri bilerek veya bilmeyerek, İsrail'in «iki adım ileri bir adım geri» politikasına kuşan gitmektedirler. İsrail ise sinsi politikasını sürdürerek adım adım nihai gayesine yaklaşmaktadır. İsrail'in bu emperyalist arzusunu ne kukla hükümetler ne de komünist teşkilâtlar durduramaz. Yahudi emperyalizminin yıkılışı ve mazlum milletlerin hürriyeti, milli kadroların yürüteceği şuurlu bir mücadeleyle mümkündür.

Doğu-Batı Bütünü n Anadolu Kaynıyor

(Muhabirimiz Adıyaman'dan
Bildiriyor)

4 Şubat 1971. Adıyaman Yüksek Tahsil Talebe Birliği'nin davetlisi olarak Mücadele Birliği konferans verecekti. Adıyaman'da yükselen heyecan tufanı son haddine vardı. Sabır dağarcıkları gerildikçe gerildi. Belediye hoparlöründen devamlı ilanlar yapıyordu. Fakat üç günde beri Adıyamanlılara hitabeden ses bambaşka idi. Bu sesi duyan bütün kahraman Adıyamanlılar, cepheye kumandanından, düşmanına hücum emri bekleyen Mehmetçğin sabırsızlığı ile konferans saatini bekliyorlardı.

Konferans saati yaklaşmıştı ki, Besni'den, Kahta'dan gelen yüzlerce millet evlâdı ve Urfa, Mardin, Elâzığ, Diyarbakır, Malatya, Gaziantep ve Adana'dan gelen Mücadeleciler orayı mahşer yerine çevirmişlerdi. Daha erken saatlerde konferans salonu tıklım tıklım dolmuştu. Geç kalanlar ara'ardaki boşluklara, üzerlerindeki pardesülerini sererek oturmaya başladılar. Daha da geç kalanlar ise kapının dışında ayakta konferansı izlediler.

Kısa bir takdim konuşmasından sonra Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen, sel gibi akan bir alkış tufanı ve Yaşasın Millet, Kahrolsun Millet Düşmanları sloganları arasında kürsüye çıktı. Erişen; «Millet hayatını saran tehlike komünizm ve Milli Mücadelemiz» isimli konferansına gür sesi ve, «Aziz Milletin şerefli evlâtları, şehit çocukları, gazi torunları» şeklinde başlayan asil hitabıyla başladı. Sık sık sloganlarla, alkışlarla kesilen konuşma Adıyamanlıları galeyana getirdi. İki buçuk asırdan beri bütün millette timize ve özellikle doğulu kardeşlerimize yapılan zulüm, iç ve dış millet düşmanlarının ihanetleri. Doğuyu Türkiye'mizden koparma gayretleri. İngiliz, Fransız ve Rusya'nın beraber ce tahrir ettikleri Ermenilerin doğu

da yaptıkları ve halen ermeni artıklarının, Moskof tohumlarının, Anadolu'muzun mahzun be'desi doğu için uyguladığı hain plânlar bir bir anlatıldı. Kendileri hakkında oynanan bu iğrenç oyunları duyan Adıyamanlılar düşmana karşı harbe hazır olduklarını ispatladılar. Ve salonu silâh sesleriyle şenlendirdiler. Arka sıralarda oturan bir köylü, Yeniden Milli Mücadelede düşmana çekilmek için sakladığı tabancasını tavana boşalttı. Bunu bir başkası daha aynı heyecanla takip etti.

Tabanca sesleri, Milli Mücadelenin mahsulü sloganlar ve alkış tufanlarıyla devam eden konferans,

«Yaşasın Millet,

Kahrolsun Millet Düşmanları!» ni dalarıyla bitmişti. Fakat toplanan bütün halk bekliyor. Salon boşaltılmıyordu. Halk arasında uğultu halinde «Komünistlerin evlerini, teşkilât merkezlerini basalım. Namussuzların hepsini keselim.» şeklinde konuşmalar dolayıyordu. Evet... Doğruydun bütün bunlar.

Komünistler fırsat bulduğu yerlerde hep aynı şey'eri yapıyorlardı. Fakat Demokratik Mücadeleyi prensip edinmiş Mücadele Birliği mensupları, orada toplanan 4 bin kişiye aynı metodu kabul ettirdi.

Daha sonra edindiğimiz bilgiye göre; konferans zamanına kadar, Adıyaman'da bulunan kendisini sosyalist devrimci diye vasıflandıran komünistler şehri terketmişler. Devamlı sa'yalı ağzlarından düşürmedikleri, işçi, köylü ve doğulun yumruğundan kendilerini ancak Adıyaman'ı terketmekle kurtaracaklarını zannetmişlerdi. Birazcık daha öyle zannet sinler...

Doğunun Milli Mücadeleye gösterdiği bu derin alâka komünistlere kuvvetli bir şamardır. Doğu'nun haklı meselelerini istismar ederek onu komünizmin kucağına atmak isteyen hainler her zaman aynı şamarı yiyeceklerdir.

(Devamı Sayfa 13'te)

Arnavutluğun

VAZİFESİ NEDİR?

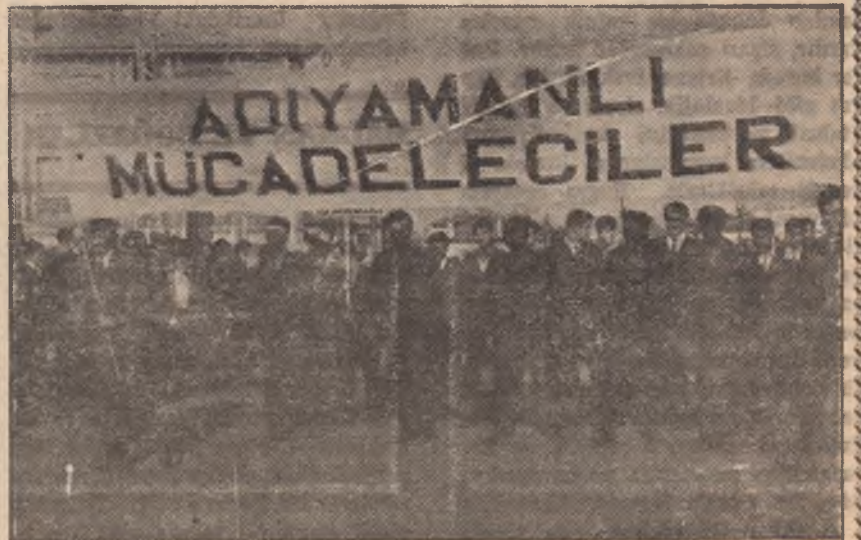
Arnavutluk Dışişleri Bakanı Nestinasi, resmi bir ziyarette bulunmak üzere 9 Martta Türkiye'ye gelecektir. 12 Martta kadar çeşitli temaslarda bulunacak olan Nestinasi, daha ziyade komünist Çin'in tanınması üzerinde duracaktır.

Son günlerde Kızıl Çin'in tanınması ve Komünist Çin sivil uçaklarının Türkiye havaalanlarına inmeleri yolunda bazı devletler harekete geçmişlerdir. Çin'in politik taarruzuna maruz kalan bazı NATO devletleri, Çin'in tanınması için B. Milletlere teklifte bulunmuşlardır. Türkiye'deki Pekin talimatlı komünistler de, bu meâlde beyanatlar vererek hariciyemize tesir etme çabası içindeler. Şimdiye kadar memleketimizdeki silâhlı mücadeleyi destekleyen Komünist Çin, bundan böyle siyasi hayatımıza tesir etmeye çalışmaktadır. Bazı siyasilerimiz de ya gaflet, ya da ihanetten dolayı K. Çin politikası paralelinde lâflar gevelemektedirler. Şurası unutulmasın ki K. Çin'in Doğu Türkistandaki zulmü son bulmadıkça, Çin ile en ufak bir dostluktan bahsedilemez.

Türkiye ile doğrudan doğruya ilişkili kuramayacağını anlayan K. Çin, kendisine sadık devletlerle bu amacına ulaşmak istemektedir.

Arnavutluk Dışişleri Bakanının ziyareti de bu açıdan değerlendirilmelidir. Komünist Çin taraftarı olan Enver Hoca, Dışişleri Bakanının onun için Türkiye'ye göndermektedir. Hariciyemizin ele alması gereken önemli meseleler dururken, K. Çin hesabına ziyarette bulunan Nestinasi'yi kabulü üzücüdür.

Türkistan meselesinin çözümünde en ufak bir çaba harcamayan hariciyemiz, K. Çini tanıyınca yüzü kızarmıyacak mı? Dışişleri Bakanlığının son günlerdeki tutumu Çin'i tanıyacağına benzemektedir. Bu ise Türk tarihine bir ihanet olarak geçecektir. Çin'in tanınması, hariciyemizin dış etkiler altında kaldığını ortaya koyacaktır. Çin meselesinde takınılacak tavır, hariciyemizin gerçekten millete bağlı olup olmadığının ölçüsü olacaktır.

— Anadolu'nun doğusu-batısı millet düşmanlarını ezebilmek için tam bir hazırlık içindedir. Adıyamanlılar milli mücadelenin saflarında tesbit edilen hedefe doğru ilerlemektedir. Yukarıda, bir mitingte Adıyamanlı mücadeleciler görülüyor.

TÜRKİYE'NİN JE Sovyet Yayın

Orta-Doğu'da önemli olan «Halk Savaşı» olduğu na ve Komünistler de Ortadoğu'da strateji birliğine gittiklerine göre, komünistler Türkiye'de bir «Halk Savaşı»nın eşiğindedirler. Sıkıyönetim'e karşı adeta zafer yarışına girmeleri, her vesile ile milletimizin ve devletimizin beka teminatı ordumuzun sıvay ve ictimai hayatımızdaki rolünü yoketmeye, ordumuz ile halkımızın -güya- arasını açmaya çalışmaları, başlatmaya gayret ettikleri «halk savaşı»nın en güçlü engeli olan ordumuzu güçsüz hale getirmek, itibardan düşürmek, hiç olmazsa milli meselelerimizden tecrid edip pasifi ze etmek istikametindeki hareketleri, artık milli varlığımızın yok olmak tehlikesinin içinde olduğunu göstermelidir.

Ruslar, personellerinin istirahatleri, ikmâl ve bakım husus ları için Suriye, Mısır ve Cezayir li-manlarına uğramaktadırlar (24). Rusların Mısır ve komşumuz Suriye üzerindeki nüfuzu, bu memleketler-deki Rus askeri üs ve füze rampa-ları, teknisyenleri bunların iktisaden Rusya'ya gittikçe daha bağımlı hale geldikleri bir gerçektir. Nitekim Ruslar bütün sıkıntılarına rağmen kendi ekonomilerini Akdeniz ürün-lerinin tüketimine yöneltmişlerdir. Bunlar arasında Mısır'ın pamuğu i-le Cezayir'in şarabı vardır. Bu müba delelerin artışı Sovyetlere Akdeniz-de güç kazandırmıştır (25). Ortado-ğu hadiselerinde artık Rusya'nın söz sahibi olduğu gerçektir. Görülüyor ki Ruslar Akdeniz'e iyice yerleşmiş-ler, bizi güneyden de sarmışlardır. Ruslar yerleştikleri bu Suriye, Mı-sır ve Akdeniz'e direk bağlantı kur-mak istiyorlar. Tıpkı Çarlık Rusya'sı gibi; Doğu Anadolu'da kurulacak bir Ermenistan vasıtası ile...

Rusya iki yoldan, Boğazlar ve Doğu Anadolu'dan Akdeniz'e inmek istiyor. Ancak mevcut muvazene, Türkiye'de komünizmi cazip göster-me gibi sebeplerle Boğazlardan bu-günkü günde bahsetmiyor. Halbuki Türkiye'nin Ortadoğu karasına bağ-landığı doğuda bir «etnik mesele» vardır, siyasî çekişmeler vardır. Rus-lar burada «Erivan, Irak, Suriye, Bey-rut gibi» ideolojik, siyasî ve ajitatif (tahrik merkezlerini kastediyoruz) «koloniler» kurmuşlardır. Burada gi-receği tahriklerle Rusya «sosyal» bir vasat teşkil edebileceği gibi, an-ti-emperyalizm, halkların bağımsızlığı gibi sloganlarla emperyalizmine «meşruiyet» ve milletler arası propa-ganda imkânı temin edebilir ve yerli komünistler Rusların emperyal-ist olmadığını söyleyebilirler. Bu sebeple Ruslar bütün güçleri ile Do-ğudaki «komünist kürtcülük ve Er-menicitik» meselesine sarılmışlardır.. 24— Dr. Cengiz Kurşad. Akdenizde Çıkar Mücadelesi. Belgelerle Türk Tarihi. Sayı 27. Aralık 1969.

25— NATO Dergisi. Temmuz 1969 Rus'ar yerleştikleri bu Suriye, Mı-sır, ve Akdenize direk bağlantı kur-mak istiyorlar. Tıpkı Çarlık Rusya-sı gibi; Doğu Anadolu'da kurulacak

bir Ermenisten vasıtası ile...

Rusya iki yoldan, Boğazlar ve Do-ğu Anadolu'dan Akdeniz'e inmek is-tiyor. Ancak mevcut muvazene, Tür-kiye'de komünizmi cazip gösterme gibi sebep-lerle Boğazlardan bugün-kü günde bahsetmiyor. Halbuki Tür-kiye'nin Ortadoğu karasına bağlan-dığı doğuda bir «etnik mesele» var-dır, siyasî çekişme-ler vardır. Ruslar burada «Erivan, Irak, Suriye, Bey-rut gibi» ideolojik, siyasî ve ajitatif (tahrik merkezlerini kastediyoruz) «koloniler» kurmuşlardır. Burada gi-receği tahriklerle Rusya «sosyal» bir vasat teşkil edebileceği gibi, an-ti-emperyalizm, halkların bağımsızlığı gibi sloganlarla emperyalizmine «meşruiyet» ve milletler arası propa-ganda imkânı temin edebilir. ve yer-li komünistler Rusların emperyalist olmadığını söyleyebilirler. Bu sebep-le Ruslar bütün güç-eri ile Doğuda-ki «Komünist kürtcülük ve Ermenf-cilik» meselesine sarılmışlardır.

Rusların Orta-Doğu'ya inmek, Ak-denize hakim olmak, Karadeniz'i te-minata almak, Türkiye'yi tampon ha-lle getirmek için ideolojisinin ve je-opolitığının emri olan stratejisinin (politikasının) tatbikatından olan şark politikasına geçmeden evvel aynı stra-teji cümlesinden olarak Balkan ve Boğazlar üzerindeki çabalarından bahsetmeliyiz.

BALKAN VE BOĞAZLAR

Rusların bu emellerinin tezahürü olarak, Komünist hükümetin Resmî gazetesi olan İzvestia gazetesi, 23/4/1919 tarihli nüshasında şöyle diyor-du; «Şimdi Türk ihtilâl, Çanakkale yi, Türk işçi kütlelerine ve dolayısı ile, Rus proleteryasını da ihtiva e-den Dünya proleteryasına iade et-mektedir. Böylece Rus (Çarlık) Em-peryalizminin asırlar boyu süren ent-rikalarla ele geçiremediği Boğazlar, şimdi olgun bir meyve gibi Rus iş-çi sınıfının kucağına düşecektir. (26)

Hiç bir yoruma ihtiyaç göster-meyecek derece açık olan bu ifadede ki bir realite olmayıp bir propagan-da silâhı olan proleter enternasyona-lizminin nasıl Rus emellerine alet e-dildiği dikkatimizden kaçmıyor. Tür

kiye'de faraza bir avuç Rus ajanı komünist militan Devletimizi gasp etse, propaganda tisanında bu, Türk işçi sınıfının iktidarı olacak, Çek mi salinde o.duğu gibi Kızıl ordu gelip vatani işgâl etse, bir «işgâl ordusu» değil «Türkiye proleteryasının kur-tarıcısı» olacak... Rus emperyalizmi-ne karşı devletimizi ve milletimizi savunanlar tıpkı Çekoslovakya'daki gibi- «karşı devrimci faşist, emper-yalist ajanı» olacak ve tam bir mos-kof ajanı olmayıp kandırılmış olan-lar da Amerikan ajanları ile savaşı-yorum diyerek bu millet evlâtlarını kurşunlayacak... Şimdiden bunun tat-bikatını görmüyor muyuz?

«Novyi Vostok»un nâşiri de şunla-rı yazıyordu: (27)

Pavloviç

«Ancak bütün Karadeniz Sovyet ellerde olduğu zaman ve İstanbul'un üzerinde Türk kıvı bayrağı veya Karadeniz Devletleri Sovyet Federas-yonu «Ukrayna, Kafkas, Türk Ana-dolu» bayrağı yükseldiği zaman bu devletler sulh içinde yaşayabile-cekler ve kendilerini yapıcı işlere tamamen adanabileceklerdir.»

Bunlara sadece «gazete yazısı» de-yip geçmek çok yanlış olur. Rusya gibi totaliter bir ülkede hiç kimse devlet görüşüne uygun olmayan bir tek kelimayı dahi ağza alamaz. Kal-dı ki, Ukrayna'nın Kızıl Ordusu ta-rafından işgalinden evvel Rusların Pravda gazetesi Ukrayna'daki Beyaz Rusların «hak»larını ve bura halkı-nın kurtuluşunu söz konusu etmesi hatırladadır. (28) Zaten Ruslar bir faaliyete girmeden evvel, dünyanın muhtelif yerlerindeki komünistlere emir vererek o mevzuun Rus siyase-tine uygun bir aktüalite kazanması-nı temine çalışıp, önce «soğuk harb»i kazanmak isterler.

Diğer taraftan, politik bir faaliyet ve gerçek olarak belirtelim ki Sta-lin 2. Dünya Savaşı sonunda İstan-bul dahi olmak üzere Trakya ve Kocaeli bölgelerinde bir «Halk Cum-huriyeti» kurmak, Doğu ve Batı Al-manya gibi Türkiye'yi de ikiye böl-mek istemiştir. Bu maksatla Roman yay'ya yığınak yapmıştır. (29)

(26) Aclan Sayılğan: A.g.e. Sh: 156
(27) Fahir Armaoğlu: Siyasî Tarih Shf: 473.

(28) Dünya 17.2.1965

(29) Nüzhet Baba: Barzani ve Kürt ler. Yeni İstanbul 15.12.1967.

Sovyetlerin Ermenistan Po-litikası

Arzettığımız Suriye'ye kavuşup Orta-Doğu Akdeniz'e hakim olma politikasının tatbikatından olarak Rusya kendi sınırları içindeki Erme-nistan Sovyet Cumhuriyetine bağlı bir Ermenistan'ı topraklarımız üze-rinde kurd urmak için devamlı ça-ba harcamıştır.

Rus, yukarda anlattığımız gibi «iç hat» durumunda olup «dış Hat-tı» en zayıf yerinden parçalamak, ayrıca bu parçalamayı Türkiye üze-

rinde yaparak Orta-Doğuya inmek için ta Çarlık zamanından beri Er-menileri aleyhimize kışkırtmış ve Do-ğu Anadolu üzerinde bir «Peyk Er-menistan» kurdurmak istemiştir.

Çarlık zamanında, Çar'ığın Ön Asya politikasına kazanmak ama-ci ile, eski ARARAT KRALLIĞI'na Anadolumuzun büyük bir kısmının da katılmasıyla Rus Çarının himaye-sinde büyük bir Ermeni Krallığı va-ad ediliyor. «Bütün Rusların İmpara-toru» olan Çar «Ermeni Ülkelerinin Çarı» sıfatını kazanmak istiyordu. (28).

Çarlık Rusyasının bu amaçlarla giriştiği tahrikattan, siyasî ve dip-lomatik faaliyetten, başımıza aştığı gal'elerden burda bahsetmeyeceğiz. Sovyetlerin Ermenistan politikasına gelmek istiyoruz.

O zamanki harp ve politika kar-gaşası içinde, Sovyet Halk Komiser-leri Şurası 13 Ocak 1918 de Türkiye-de kurulacak Ermeni Devleti hakkın-da bir karar vermişti. Bu karar Le-nin ve Stlain tarafından da imzalan-mıştı. Fakat Rusya müslümanları u-yanmıştı. Komünistler bundan çek-i-niyorlardı. 13 Nisanda Maverayı Kafkas devleti Ruslardan ayrılmıştı, 27 Nisan 1918 de Sovyet Halk Komi-ser'leri Şurası, yine Lenin ve Sta-lin imzası ile, yeni bir karar nesret-miş «İstanbulun Ruslara verilmesi ve Türkiyede bir Ermenistan kurul-ması hakkındaki andlaşmayı yırttı-k-larını» belirterek RUSYA MÜSLÜ-MANLARINI İŞBİRLİĞİNE ÇAĞIR-MIŞLARDI (29) Tabii bu köklü bir siyaset değişikliği değil, milyonlarca esir kardeşimizin desteğini sağlamak için yapılmış taktik idi. Esir Türk-lerin Ruslar üzerindeki siyasî po-tansiyelini gösteren bu hadise, esir Türklerden her söz açıldığında su görmüş kuduza dönen yerli komünis-lerin tutumu muvacehesinde çok ib-ret vericidir.

Sovyet Rusya dalma Ermeni me-selesini desteklemiş, Elinde hazır bir potansiyel olarak Ermenilerin varlığını korumak için gayret sarf etmiş-tir. Ruslar Ermeniler ve Gürcülerin edbi dillerini hatta bu kavimlerin di-ni edebiyat'arıyla kilise arvişlerinin neşri için azmı imkân sağlamışlar-dır. Anadolunun yanı başında Türk-lüğe dış bileyen tampon bir bölgenin kuvvetini kesmemek ve Müslüman Türklüğü düşman kavimler yetiştir-mek gayreti ile bu toplu-uklara dil ve din hususunda, azami genişlik ta-nımak lüzumunu duymuşlardır. (30) Türkistan'da Türklere dil, kültür, din, karşılıklı tarihî münasebetler birliği ve İslâm Medeniyet Dünyası-na mensup olma konusunda konu-şmak bile yasak (31) iken, din düş-manlığını resmî doktrin olarak kabul eden Sovyetlerin Ermenistan Aposto-lik Ermeni Kilisesine en geniş dinî hürriyetleri vermesiki bu kilise Er-menî nasyolazminin hamisidir son-derece manâ ıdır. 1945 yılında Eçmi-kaçın'de bütün dünyadaki Ermeni ce-maatlerinin mümesillerinden mürek-kep bir kongre toplandı. Kongrenin vazifesi Ermeni Kilisesinin başına

JEOPOLİTİĞİ VE Yayıma Stratejisi

Yeni bir Katolikos seçmekti. Fakat Kongre, bu dini vazifesini gördükten sonra siyasi meselelere geçti, bazı Türk Toprakları üzerindeki Rus taleplerini desteklemek üzere Stalin'e bir tegirift çekildi. Bunda şöyle deniyordu:

«Geçen Dünya Harbinde Milletimizin uğradığı haksızlığı tamir şekli ve vasıtalarını Sovyetler Birliğinin devlet ve siyaset işlerindeki bilgisinden beklemekteyiz.»

Bu istida öyle bir tarihte verilmiştir ki bunun tesadüf olması ihtimali yoktur. Hakikaten o günlerde Sovyet Hükümeti Türkiyeden bazı arazi taleplerinde bulunuyor ve bu mesele üzerinde halkın tazyik yapmasına yardım ediyordu. (32) Bu günlerde Rusya Resmen Türkiyeden Boğazlar, üs, ve Doğu Anadolumuzdan toprak telebinde bulunuyor. 19 Mart 1945 de de «Türk-Sovyet Dostluk ve Saldırmazlık Paktı»nı tek taraflı olarak feshettiklerini bildirdiler. Molotof (Rus dışişleri bakanı) bizden Kars Ardahan ve Boğazları isteyen Rus notasını verirken Türk Dışişleri bakanına «**BU TOPRAKLARI 1921 DE SİZE TERK ETTİĞİMİZ ZAMAN SOVYETLER BİRLİĞİ ZAYIFTI**» diyordu. Ne korkunç bir moskof şövenizmi ve ne derece utanmazlık... Aynı yıllarda, yukarıda arzettiğimiz gibi, İstanbuldaki Rus Başkonsolosu Grubyakof, Konsolosluk önüne astığı bir bildiri ile **TÜRKİYEDEKİ ERMENİLERİ RUSYA'YA ÇAĞIRIYORDU**. Molotof, Boğazlar konusunda açık konuşuyordu. «Boğazlar Rus harp gemilerine her zaman ve tamamıyla açık olmalıdır. Rusya, Kırım Harbinde olduğu gibi Boğazlar üzerinden bir tehdide maruz kalmamak için Boğazlarda kara, deniz ve hava üslerinde sahip olmalıdır. Bu hakkı istekler kâğıt üzerinde kalmayıp fiiliyata intikal etmelidir» diyerek hem Boğazların Rus açısından haiz olduğu jeopolitik ve stratejik önemini belirtiyor hem de asırlık hayatlarını ortaya koyuyor idi. Bu zor, sıkıntılı günlerde yerli komünistler ne yapıyorlardı? Yukarıda belirttiğimiz gibi, Rus bakışına direnen Sarçoğlu hükümetini «Sovyetlere düşman olduğu için devirme kararı alıyorlar, Süleymaniye Camiine «**Sarçoğlu faşisttir.**» yazıyordu, Sovyetler Birliği ile sıkı işbirliğini bağımsızlığımızın şartı görüyorlar millet-düşmanlarının bizi yıkmak için hazır ve elverişli bir potansiyel addettikleri azınlıklara «bağımsızlık» vaad ediyorlardı. Türkiye Gizli Komünist Partisi de Türkiye'de «**Kürdistan, Lazistan ve Türkiye Sovyet Cumhuriyetleri**»nin kurulmasını istiyordu. (34)

Ermeni meselesi çok ciddi bir meseledir. Bugün Türkiye'de kesif Ermeni nüfusu olmasa, hatta mevcut Ermeniler «Bağımsızlık» taraftarı görünmeseler bile emperyalizmin emrindeki devletlerin manevraları her zaman başımıza ciddi bir mesele açabilir. Emperyalizmin, Batı Trakya'yı Yunanistana peşkeş çekerken bu bölgenin nüfus ekseriyeti Türk idi. İsrail Devleti kurulmadan önce, Filistin

tamamen araplarla meskûndü. Ha la, Türkistan gibi esir be'delerde nüfus ekseriyeti Türktür. Müsait bir beynelmilel konjonktürde, Amerika ve Rusyanın gerek kendi özel menfaatleri gerekse, kuklası oldukları yahudiliğin menfaatleri icabı bir «**Büyük Ermenistan**» üzerinde ittifak etmeleri halinde acaba biz bu ittifakı kırabilecek askerî, siyasi güce diplomatik desteğe sahip miyiz? Almanya ilk Cihan harbinde yeni-miş, yerle bir olmuş, en kıymetli bölgeleri elinden alınmış, parasının değeri adeta sifıra düşmüş, ordusu dağıtılmış, kısaca ezilmişti. Ama bir süre sonra emperyalist Rusya ve Emperyalist Amerikanın karşısında üçüncü bir kuvvet olarak çıkınca, dünyayı beraberce sömüren bu iki emperyalist kuvvet Almanya'ya karşı birleşmişler, Amerika anti-komünizmi unutmuş, Rusya anti-kapitalizmi unutmuş hepsi Alman düşmanlığında ki o da emperyalist idi. Birleşmişlerdi. Birinci ezilişine rağmen tekrar kuvvetlenebilen Almanya öyle bir ezilmeli idi ki bir daha «ben de varım» diyemesin idi. Bu parçalamak ile mümkün olurdu... (35)

Zaten durum Rus ve Amerikan emperyalizmlerinin milletimiz aleyhine vaziyet alması, istikametinde gelişmektedir. İçerde de siyasi kürtcülüğü komünist ve Amerikancı çevrelerde geliştiği hergün müşahade ettiğimiz bir gerçektir. Rum, Ermeni, Yahudi komitecilerinin nasyonalistlerinin bir taraftan Liberal - Kapitalist çevrelerde mühim mevkiiler işgal ve roller ifa ettiği nasıl hep şahit olduğumuz bir gerçek ise, komünist çevrelerde azınlıkların ve siyasi kürtcülerin çokluğu ve hatta sol hareketin geniş çapta bunlar tarafından yürütüldüğü bir gerçektir.

Komünizm ve kapitalizm ideolojik ve iktisadi hatta sayasal sebeplerle milletimiz aleyhinde ittifak ettiği o derece bir gerçektir ki çeşitli partilere bölünmüş olan Ermeni siyasi teşekkülleri, «Dava uğruna ve dava sonuçlanıncaya kadar» bir ve beraber olmak kararına gidiyorlar. **TAŞNAK kapitalistliberal HINAK solcu RAMGAVAR (liberal) görüşlere sahip üç ayrı siyasi teşekkül Suriyede birleşmiştir ve Beyrut'ta da birleşmek üzeredir.** (36) Unutmayalım ki Beyrut'taki Amerikan üniversitesi Ermeni hareketinin merkezlerinden biridir. Ermeni Cismanî Meclisinin ve İcra komitesinin Başkanı B. Horendir ve dini sıfatı «**Silisya Başpiskoposudur.**» Silisya, Adana ve civarına verilen addır.

Rus yayılma stratejisi, Halkların kurtuluşu, egemenliği, etnik haklar gibi sloganlarla, memleketimiz üzerindeki siyasi emellerini gerçekleştirmek için takip ettiği politikasına azınlıklar ve kürtcülük gibi destekler ararken veya bu grupları kendini alet hale getirmeye çalışırken bizim yerli komünistler de aynı istakamette çalışıyorlardı.

Komünist Azınlık İşbirliği

Biz asla ırkçı değiliz ama milletimiz aleyhine kurulan tuzakları her ne adına olursa olsun bozmaya azimliyiz. Komünist talebe hareketlerinde ki Yahudi, Ermeni ve Rum militan liderler ve T.İ.P.deki azınlık nüfuzu dikkatimizden kaçmıyor. Zaten Türkiye Komünist Partisi daima azınlıklarla desteklenmiş, hatta marksist hareketler ilk önce Balkanlarda azınlıklar arasında görülmüş, Türk Meclislerinde ilk komünizm medhiyeleri (Mebusan meclisinde) Türk düşmanı, azınlık nasyonalisti Rum, Yahudi, Ermeni mebuslarca yapılmıştır. T.K.P nin nasıl azınlık bezirganlığı yaptığını yukarıda an atmıştık.

Ayrıca Gabris Muradyan adlı bir Ermeni Sovyet Ermenistanının başkenti olan Erivan'ın radyosunda yaptığı bir konuşma ile, tıpkı 25 sene evvel yukarıda ismini zikrettiğimiz Grubyakof'un yaptığı gibi, Türkiye'deki Ermenileri Ermenistan Sovyet Cumhuriyetine davet etmiştir. Rusyanın Ermenistan politikasını teyid Muradyanın, «Rus» Erivan radyosundaki bu konuşması aynen İstanbulda yayınlanan Ermeni cemaati gazetesi «**Jamanak**» tarafından yayınlanmıştır.

hatta bir gün önce de bu gazete tarafından Muradyanın Erivan radyosunda yapacağı konuşma anons edilerek Ermeniler tarafından dinlenmesi istenmiştir. Ruslarla Ermeni cemaati liderleri arasındaki irtibatı göstren bu hadise, «Rus Erivan radyosunun Türkiyedeki Ermenilere hitap gayretini de ortaya koymaktadır.

Rumların durumu bundan farklı değildir. Keza sol hareketlerde Rumları da faal olarak görüyoruz. Şayanı dikkat bir hadise olarak zikredelim ki; Emperyalist Amerikayı, Rus emperyalizmine alet olarak beynelmilel komünizmin sloganları ile protesto eden 6 Filloyu lanetleyen, vesile ile İstanbulda geniş çapta anarşi meydana getiren solcuların arasına komünist elementlerin de karışması ile bu elemanlara Fener Patrikhanesi kanalı ile dağıtım Yunan paralarıyla bu protesto gösterileri yapıldı. (38)

(28) Dn. 38/b A.g.c. Shf: 32.

(29) Sadi Koç: Ermeni Meselesi. Shf: 215, 218.

(30) Samiha Ayyerdi, Türk-Rus Münasebetleri Tarihi Shf: 40

(31) Dn. 40. A.g.c. Shf: 12

(32) Bedell Smith. A.g.c. Shf: 12.

(33) A. Şükrü Esmer. Ulus. 9.4.1958

(34) T.K.P. Tüzüğü.

(35) Yeni Gazete. 2.2.1968

(36) Yeni Gazete. 10.5.1968

(37) Son Havadis. 11.1.1970

(38) Faruk Güventürk. Türklere Karşı Yunan Milli Hedefleri. Yeni Gazete 17.10.1969

(Devamı Gelecek Sayıda)

— Türkiye'nin en zayıf anlarında baskısını artıran Rusya, Büyük Elçi Grubyakof vasıtasıyla da Türkiye'deki Ermenileri teşkilatlamak istemiştir. 1945 yılında Grubyakof, Ermenileri Sovyet Ermenistanına davet etmişti. Bunun üzerine Türkiye'den uzaklaştırılmıştı. Bugün Rus diplomathig yapan insanların hangi işle meşgul olduğu da gün geçtikçe ortaya çıkmaktadır.

ELFAZ-I KÜFÜR

İNSANI KÜFRE GÖTÜREN HALLER

2

23) «Allah dilerse bu işi yaparsın» diyen kimseye karşılık olarak «Allah dilemese de yine yaparım» diye cevap vermek. (13')

24) Alacaklı olduğu kimseye, «Eğer âhirette, Allah hak ve adâletle hüküm verirse senden hakkımı alırım» demek (14)

15) «Allah'dan hâli olan (Allah'ın bulunmadığı bir yer yok» demek. (15)

26) Meleklerin ve cinlerin gaybı bildiklerine inanmak.

27) Ölenlerin ruhunun başka birisine girdiğini söylemek. Tenasüh nazariyesine inanmak.

28) Allah'ın ruhunun her hangi bir kimseye hulûl ettiğini (girdiğini) söylemek.

29) «Ben, Allah'ı uyanık iken gördüm», «Allah'tan şifâhen emir aldım, alıyorum» demek.

30) Bir kuşun ötmesinden, bir kimse- nin öleceği manasını çıkarmak. Kuşun ötmesini veya önünden bir hayvanın geçmesini uğursuzluk telâkkî ederek yolundan dönmek. Bu meselede âlimler ihtilâf etmişler ve bir kısmı küfür olduğu, bir kısmı da olmadığı kanaatine varmışlardır. Bu türlü inanç küfür olmasa bile büyük günahdır. Çünkü, Allah'tan başka hiç bir varlık gaybı bilmez ki, insanın başına gelebilecek uğursuzluğu haber vermiş olsun.

1 — Peygamberlerin bir kısmını veya nebiliği sâbit olan bir peygamberi inkâr etmek.

2 — Peygamberlerin sünnetlerinden birine rızâ göstermemek. (16).

3 — Hz. Muhammed'in (S.A.S.) son peygamber olduğuna inanmamak. (17)

4 — Peygamberlere, zinâ gibi, fâhiş suçlar izafe etmek. (18).

5 — «Felan kimseye peygamber olsaydı, ben iman etmezdim» demek. (19)

7 — Peygamberlik iddia etmek.

8 — «Peygamberler insan mıdır, cin midir bilemiyorum?» demek.

9 — «Felan kimse peygamber olsaydı rızâ olmazdım» demek.

10 — Peygamberimizin sünnetlerinden veya hadislerinden birini hafife alıp alay etmek. Mütevâtir bir hadisi reddetmek. Yahut, alaya alır tarzda, «Çok dinledik bunları» demek.

11 — Peygambere delilik veya sihirbazlık isnad etmek.

12 — «Eğer Adem (A.S.) buğdaydan yemese idi, biz eşkiya olmazdık» demek. Aynı ifade «bu belâlara girmezdik» şeklinde olursa, söyleyenin kâfir olup olmayacağı hususunda ihtilâf vardır.

13 — «Peygamber bile olsa, felanın sözünün doğru olduğunu kabul etmem» demek.

15 — Öğlunu veya bir başkasın döğen kimseye, «Ne olur döğme» denilince, «Peygamber gelse de döğme dese veya gökten döğme diye ses gelse yine döğeceğim» demesi. (21).

16 — «Adem (A.S) dokumacıydı» sözüne karşılık, alay tarikiyle, «O halde biz dokumacı çocuklarıyız» demek.

17 — ««Peygamberden bize bir nimet ve fayda gelmedi» demek.

18 — Peygamber (S.A.S.)'e söğmek. Böyle hareket eden mürted'dir ve tevbesi de kabul olmaz. (22).

KUR'AN, NAMAZ VE ZİKİR HUSUSUNDA İNSANI KÜFRE GÖTÜREN HALLER

1. Kur'andan tek bir âyeti inkâr etmek. Kur'anla, cami ile veya dinimizce saygı gösterilmesi gereken her hangi bir şeyle alay etmek.

2. Kur'anın bir hükmünü ayıplamak veya yanlış olduğunu söylemek. Kur'anın bir âyeti ile alay etmek.

3. Kur'anı def, dümbelek vs. çalarak okumak. (23).

4. Kur'anı kazurat gibi mülevves yerlere atmak, tahkir için yere atmak veya ayacağının altına almak.

5. Kur'anın ispat ettiği bir şeyi reddetmek veya reddettiğini kabul etmek.

6. Kur'ana kendiliğinden ilâveler yapmak. Bazı âyetleri değiştirmek, eksiltmek.

7. Kur'ana ve imana mahlûk (yaratılmış) demek.

(Allah'ın kelâmı olan Kur'an mahlûk değildir. Ancak harf ve yazı şeklindeki Kur'an mahlûktur. İmanın da, Allah'ın hidayeti ile olanı mahlûk değildir. Fakat kulun kesbi ile olan iman mahlûktur.)

8. Kur'anın Arapça olmayıp başka bir lisanla olduğunu söylemek.

9. Saka olarak kendi konuşmasının yerine Kur'anın âyetlerini söylemek. (Meselâ Cemaatle namaz kılmak için çağrılan bir kimsenin; «Ben yalnız kılarım. Zira Allah; «İnnes - Salate tenhâ» buyurmuştur» demesi...)

10. «Çok Kur'an okudum, fakat benden günahları kaldırmadı» demek.

11. Zikirle alay etmek. Sarap içerken veya haram olan bir şeyi yerken yahut yaparken «Bismillah» diye Allah'ın adı ile başlamak.

12. Kendisine «Namaz kıl» denildiğinde; «Kılmıyacağım. Namazla me'mur değilim.» yahut «Namaz ne imiş?» diyerek namazın farziyetini inkâr etmek.

13. Kendisine «namaz kıl» denildiğinde cevaben; «Namazı kılacağım amma, Allah benim malımı eksiltti. ben de onun hakkını eksilteceğim» demek.

14. Kendisine «namaz kıl» denilince; «Sonuna kadar bu emri kim yapabilir?» veya «Sabret Ramazan gelsin kılarız» yahut «namaz insana ne kazandırır?» demek.

15. Bilerek ve alay olsun diye Kâ'beden gayri bir yöne namaza durmak.

16. Abdessiz olarak, bilerek namaz kılmak.

17. Ezan ile alay etmek. Müezzinin şahsını veya sesinin kötülüğünü alaya almak bövle değildir.

18. «Allah, zekâtı 200 dirhemden, Ramazan orucunu da bir aydan fazla farz kıl-sa kabul etmezdim» veya «yapmazdım» demek.

19. «Şu farz olan ibadetleri, Allahı farz kılmasa idi daha hayırlı olurdu» demek.

20. Ramazan ayı yaklaşırken, Ramazana kızarak veya onu değersiz görerek, «Ağır bir ay geldi» veya «belâlı bir ay geldi» demek. Recep ayı için de, «fitneleriyle beraber geldi» demek.

21. Kıyâmeti, öldükten sonra dirilme-yi, kabir azâbını, cenneti, cehennemi inkâr etmek.

22. «Eğer Allah cenneti bana verse, sensiz istemem», veya «Felan adamla cennete girmem» yahut «Allah bana bu işten dolayı cennet verse istemiyorum» demek.

23. Hristiyanların ve Yahudilerin azâb göreceklərini kabul etmemek.

24. Günahları çirkin ve sevapları güzel görmemek.

25. «Felan kimse kible olsa, o cihete yüzümü çevirmem» demek.

26. «Namaz ve helâl olan şeyler, bana iyilik getirmiyor» veya «Ne için namaz kı-lacağım malım yok, karım yok, çocuğum yok» yahut «Namazı rafa koydum» demek.

DİN İLİMLERİNİ İSTİHFÂF HUSUSUNDA İNSANI KÜFRE GÖTÜREN HALLER

1 — Başka bir sebep olmadan, sırf âlim oldukları için, din âlimlerini hafife almak ve alay etmek. Âlime, âlim olduğu için buğzedenin de küfre gideceğinden korkulur.

2 — Fakih olan âlimin ağzına söğmek. Böyle hareket eden kimsenin karısının nikâhı da düşer.

3 — Din bilginlerine veya zaruriyât-ı diniyeden yani dinî meselelerden birine i-hânet etmek.

(13) Fetevâyı Hindiye. Cilt: 2, Shf: 259.

Fetevâyı Bezzâziye. Cilt: 6, Shf: 325.

(14) A.g.e. Cilt: 2, Shf: 259.

(15) A.g.e. Cilt: 2, Shf: 263.

(16) Cilt: 1, Shf: 691. Meemu'î - Enhür.

(17) Fetevâyı Hindiye. Cilt: 2, Shf: 263.

(18) A.g.e. Cilt: 2, Shf: 263.

Cilt: 1, Shf: 691. Meemu'î - Enhür.

(19) Fetevâyı Hindiye. Cilt: 2, Shf: 265.

(20) A.g.e. Cilt: 2, Shf: 266.

(21) Esbah ver-Nezâir. Shf: 74.

(22) Fetevâyı Hindiye. Cilt: 2, Shf: 267.

Cilt: 1, Shf: 693. Meemu'î - Enhür.

(23) Fetevâyı Hindiye. Cilt: 2, Shf: 257 - 283.

Fetevâyı Bezzâziye. Cilt: 6, Shf: 315 - 250.

Esbah ven - Nezâir. Shf: 74 - 75.

Meemu'î - Enhür. Cilt: 1, Shf: 687 - 697.

Berika. Cilt: 1, Shf: 76 - 82.

(Devamı Gelecek Sayıda)

KAFKASI MOSKOF MEZAR EDEN

BÜYÜK KAHRAMAN: İMAM ŞAMİL

Bütün dünyaya askeri dehasının üstünlüğünü kabul ettiren, Rus Çarlarına önünde defalarca diz çöktüren ve gerilla savaşının en iyi örneğini veren Şeyh Samil Hierî 1212 yılında Dağıstan'ın Gimri köyünde doğmuştur. Kıymetli hocalardan ders almış İslâmı en iyi şeklide öğrenmişti. İki metreyi aşkın boyu, yiğit endamı ve kartal bakışlarıyla milletine ümit, düşmanlarına korku salıyordu. Dev gibi bir mücahitti.

Her beldesinde İslâm'ın hakim olduğu kaffas, yalçın kayalarıyla, kartal yuvalarıyla «hürriyet» diye haykırıyor, insanlığın baş belası moskofu bütün kahramanlıklarıyla karşılıyordu. Dereler sel olup taşıyor dağlar yanardağ gibi patlıyor, bütün bir millet moskofun emperyalizmini parçalamak için, kıyam ediyordu. İman dolu gönüller hürriyet ateşi ile tutuşmuştu.

Bu mukaddes millet ihtilalinin mücahitlerinden Şeyh Samil, moskof tan ilk yarayı doğduğu ve küçük yaşlarını geçirdiği «Gimri» de almıştı. Artık bunu Rus'a karşı vereceği büyük bir mücadele takip edecekti. Hayatı at sırtında, moskof peşinde geçecek ve böylece Müslüman-Türk'ün kahramanlığı bir kere daha ispatlanacaktı. Aldığı bu yaradan yirmibeş gün komada kalmış, kendine geldiğinde ilk işi «Anam namaz vakti geçti mi?» diye sormak olmuştu.

Gerçek bir teşkilatçıydı. Dağınık birbirinden habersiz, kabile ve baskın muhabereleleriyle hiçbir sonucun

— Disiplinli Rus ordularını Kafkas dağlarında kartallara yem vapan büyük kahraman İmam Samil.

alınamayacağını biliyor, disiplinli, sağlam, teşkilatlı birliklerle mücadele eden şart olduğunu anlıyor, bunun için ise bütün bir milletin ordulaştırılması gerektiğine inanıyordu. Kafkasya'yı dağ dağ, köy köy dolaşarak, teşkilatlıyor, bütün bir milleti Rus'a isyana hazırlıyordu.

Her geçen gün Rus zulmü daha da artıyordu. Köylere inen Ruslar, Camileri yakıyor, namusları kirletiyor, çocukları kılıncıdan geçiriyor, evleri tâtümâr ediyordu. Bu zulüm daha ne kadar sürecek? Camilerin yakılmasına, namusların kirletilmesine göz yumulabilir miydi? Vah işkencelerle yavru'ların namussuzca katline tahammül mümkün müydü? Hayır! Hayır! Buna tahammül edilemez, rıza gösterilemezdi. İsyan edilmeliydi. Rus'a. Şeyh Samil de başlarında olduktan sonra seve seve ölebilirlerdi. Artık bütün yürekler «Kahrolsun sefil esaret! Yaşasın şanlı ve güzel ölüm!» diye haykırıyordu.

Rur Çarı Nikola ne kadar meşhur generali varsa, hepsini Kafkasya ya gönderiyor, Samil'in ortadan kaldırılmasını emrediyordu. Bunun için onbinlerce, yüzbinlerce askerini seferber etmişti. Bütün bunlara karşı İmam Samil, beş bine yakın kuvvetiyle karşı koyuyor, üstün askeri dehasıyla düşmanın planlarını darmadağın ediyor, gerilla savaşının en güzelini, en mükemmelini uyguluyordu. Sayıca ve malzemece Rus kuvvetleri kat kat üstün olmalarına rağmen Samil, Rusların hiç beklemedikleri, önem vermedikleri en zayıf yerlerinden, gayet anı ve habersiz olan şiddetli hücumlara geçiyor, aralarına giriyor, çembere alıyor ve yok ediyordu. Eşsiz gerilla kartalı, beyaz elbiseli, beyaz alını dağlar aslanı Samil'in sevk ve idaresindeki yiğitler a'ayının önünde kimse duramıyor, Rus sürüleri prasa gibi doğranıyor. Düşman kuvvetleri parçalanıyor, ayrı ayrı yok ediliyordu. «Size, Çarınıza her şeyi bol bol vereceğiz. Fakat vatanın hürriyet ve şerefine asla!» diye domuz sürülerine haykırıyorlardı.

Çar Nikola. Samil'in, Müslüman-Türk'ün yenilmezliğini yavaş yavaş anlamaya başlıyor, bu defa kahraman Samil'i satın almayı deniyordu. Krallıklar tek if ediyor, bütün Çarlık hazinelerini generali Von Klugenov vasıtasıyla Kafkasya'nın eşsiz servet

kaynaklarını Samil'in ayakları altına seriyordu. İmam Samil, bu sefil ve şerefsizce teklifi bir kırbaç gibi Çar'ın suratına çarpıyor ve ona yukarıdaki muhteşem cevabı veriyordu.

Müslüman-Türk'ü satın alabileceğini zanneden bedbahtlar hüsrana uğrarken, bu din ve millet düşmanı elçinin elini sıkmakta bir an tereddüt eden, sonra generale bir misafir ve elçi sıfatıyla elini uzatmakta bir mahzur görmeyen İmam Samil'in yanbaşında heybetli bir gölge belirdi, bileğine yapışarak yara' bir arslan gibi ortalığı sarsan bir sedâ ile kükledi:

«İmam Gâvura elini sürme, kirletirsin!» bu Samil'in sağ kolu Surhay Han'dı.

Mukaddes ihtilâl bütün ruhlar nur gibi yayılıyor ve büyük millî zaferin heyecanı şahlanan dağalar halinde en karanlık vatan köşelerini kaplıyordu. Artık bütün Kafkasya hürriyet için emperyalizmin zincirlerini parçalamak, kölelerini boğmak üzere ayağa kalkmıştı. Bu zamana kadar yapılan zulümlerin, kirilenen namusların, Rus ayıplarının zevk için boğazlattıkları yavru'ların, kurşuna dizilen millet evladlarının hesapları sorulmalıydı.

İmam Samil, ideolojisinin ifadesi keskin ve sert kanunlar koymuştu. Ona göre herşey ve herkes dinin bekası, Kafkasya'nın hürriyeti içindi. Emperyalizme karşı mücadeleden yüz çeviren bedbahtlar, kiralık ajanlar, aşağılık mahluklar, affedilmeden kılıncıdan geçiriliyor, düşmanın barınabileceği tek bir ev, ayak üstünde tek bir duvar bırakılmıyordu. Kendi milletine ihanet edenler, Moskofa satılanlar lâıyk oldukları şekilde yok ediliyorlardı.

Ruslar Kafkasya'yı ellerine geçirebilmek için sayısız kaleler inşa ediyor, barikatlar kuruyordu. İmam Samil önüne dikilen aşılmaz zannedilen kale'eri askeri dehasının büyüklüğüyle teker teker aşırıyordu, domuz sürülerinin barındıkları yerleri kafalarına geçiriyordu. Din için, vatan için hürriyet aşkı ile yanan yiğitler, adeta şehid olmakta birbirleriyle yarış ediyorlardı. «Ömrün sonunu hesap eden kahraman olamaz» parolasıyla ölüme koşuyorlardı. Onlar için dinlenmek ancak kabirde mümkün olabilirdi. Yoksa moskofla muharebe haricinde geçirecekleri her dakika onlara haramdı.

Moskof'un kudurmuş iştahları bir türlü bitmek bilmiyordu. Ne kadar askeri, ne kadar malzemesi varsa

Kafkas cephesine sürüyordu. İmparatorluğun bütün kuvvetlerini seferber ederek, kalbi iman dolu, Allah'tan başkasına kulluğu kat'iyyen kabul etmeyen kaffas kartallarını sindirecek, onları kendisine bağlayacaktı. Fakat evdeki hesap çarşıya uymuyor, Kafkas Moskof'a mezar oluyordu. Suayb Molla Çeçen ormanlarında Çar'ın en iyi generallerinden Grabe ve askerlerini kâmilan yok ediyordu. Öte yandan İmam Samil'in namdar kumandanları Gazi Muhammed, Hacı Murat, Ahverdil Mumammed Rus'a göz açtırmıyorlardı, kılıncılarını her sallayışlarında bir Moskof kellesinin yere indiğini görüyorlardı. Çar kudurdukça kuduruyor, küplere biniyor, bir avuç mücahidin ortadan kaldırılış ayışı aklını durduruyordu.

Çar Nikola, Kafkasya için en meşhur generali Vorontsof'u görevlendirdi. Vorontsof, Napolyon Bonapart'ı önüne katıp Moskova'dan kovalamakla övünen ve meşhur olan birisiydi. Çar bütün imkânlarını generalin önüne seriyor, ya'nız Samil'i istiyordu. Bu işle, Rusya'nın ne kadar generali, ne kadar kumandanı ve kendine şöret arayan her kime varsa hepsi vazifelendirilmişti. Kafkas tarihinde Dargo Muharebesi diye efsaneleşecek olan bu haptte İmam hepsinin çifitını çıkaracaktı.

General Vorontsof kumandasındaki büyük ordu yola çıkmıştı. Yürekleri Allah sevgisiyle yanan, din, vatan, hürriyet aşkı uğrunda kendilerini seve seve ölümün kucasına atan kahraman insanların köyleri sayısız Rus topraklarına, son eve ve son duvara kadar göğüs geriyor, vücutlarında kalan tek kol veson bilek silahı bırakmıyordu. Hâlin Moskof fakir fakat cennet vatanları uğruna gözü kapalı ölüme koşan bu insanları erkek, kadın ve çocuk ayırd etmeden yurtlarından koparıp, zehirli sıtmasıyla meşhur olan müthiş bataklıklara sürülüyordu. Artık Kafkasya'nın parolası ölmek ve öldürmekti. Bütün kulaklarda millî bir and olarak «Rus tan merhamet uman ve hayır bekleyene lânet olsun.» sözü çınılıyordu. Onlar vatan için, din için, millet için olmalıydılar. Gerçek mü'fin hiç esarete rıza gösterebilir miydi? Zulme, zalime göz yumabilir miydi?

Taşo Hacılar, Suayb Mollalar, Gazi Muhammedler, Hacı Muradlar, Ahverdil Muhammed'er bu hayasızca zulmün hesabını Dargo'da soracaklardı.

Dargo muhaberesi müthiş oldu... (Devamı Gelecek Sayıda)

«Söyle ana! Başında bulunduğum bu kahramanlar sürüsünün kalblerinde kökleşen bu eşsiz zafer imamı kökünden kazınmadıkça ve en genç muhariple rimden en ihtiyar naiplerime kadar tek kurşunları ve tek kolları kalsa dahi bu mübarek vatanı son dağına, son kövüne ve en son kava parçasına kadar karış karış müdafaa etmekten beni hiçbir kuvvet menedemiyecektir.

Bu uğurda bütün evlât ve ayalimi kılıçtan geçirseniz, son zürriyetimi kurutsanız, en son müridimi yok etseniz tek başıma ve son nefesime kadar yine lögüşeceğim.»

ŞEYH ŞAMİL

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

33

ASKERLİK ALEYHİNE KUDURGANLIK

«Zabitler, zabıt namzetleri ve nişan almış efrat aleyhine, hatta harp malulleri aleyhine adeta insan avına çıkmış gibi kanlı, vahşi bir akın başgösterir.

Daha 1919 yılı sonlarında ağır hadiseler patlak verir. Birinci kanunun ikinci günü Türen istasyonları sırasında iki yüzbaşı, altı mülazım yaralanır. Ertesi günü paleokapa meydanında sokak ortasında hücumu uğrayan birkaç zabıt kendilerini revolverlerle müdafa mevcuriyetinde kahrılar. Ayın dördünde, iki zabitin başlarından şapkaları zorla alınır.

1920 de tahrikler, sokaklarda tecavüzler, kaldırım üstünde itip kakmalar adet gibi bir hal olur. Eski muharpierlerin madalyalarının üstüne tükürülür.

Nisanın sekizinci günü Empoli'de bir zabıt bir işçinin hakaret ve mücumuna uğrar. zabıt kendini korur ve işçiyi yaralar. Fakat onun arkasından başka işçiler peyda olur ve zabiti fena bir hale sokmaya kalktıklarından zabıt kaçır, bir kunduracı mağazasına sokulur, işçiler oraya akar, zabiti revolverlerle çatı arasına kadar kovalarlar, zabıt orada dört kurşun yer ve ağır bir yara alarak yıkılır.

Ayın yirmibeşinde Floransa yakınlarında Tavarnuzze'de sosyalistler iki zabiti döğör ve üniformalarını parçalarlar.

Mayısın dokuzunda gene Floransa yakınlarında Galuzzo'da bir zabıt aksi bir tesadüf neticesi olarak sosyalistlerin şenlik yaptıkları bir yerden geçer, hakarete uğrar ve yaralanır. Mayısın yirmibeşinci günü Ankona'da general Vanni'ye sopa atılır. Haziranın yedinci günü Milano'da Porta Vittoria'da mülazım Saragozza'nın etrafını birtakım yoldaşlar alır, apoletleri yolunur. Sekiz ağustosta Bibbiana'da kızillar miralay Alfred Sarraiki'yi yumrukla, tokatla fena bir surette ıslatırlar. Yirmi temmuzda Türen'de sosyalistler mülazım Bodo'yu yaralar ve elinden bisikletini, revolverini alırlar. Aynı gün Velperga Kalüzo yolu üzerinde diğör bir mülazım yaralanır. Temmuzun yirmi ikisinde Venedik'te iki zabıt yaralanır.

HUNHARCA ÖLDÜRÜLEN SUBAYLAR.ASKERLİK SEREFİNİN LEKELENMESİ

Nihayet hükümet tedbirler alır: Bir tamim neşrederek zabıtlere sivil giyimmelerini ehemmiyetle tavsiye erer.

Milli bayramlar artık tutulmaz! İtalya'nın itilaf devletleri safında harbe girdiği tarihe tesadüf eden mayısın yirmi dördüncü günü resmi binalar donatılamaz. Mektep liler için, fakülte talebeleri için o gün bayram sayılamaz. İtalya'da haziranın altıncı günü pek ziyade sayılan bir bayramdı, adına Temel Yasası bayramı denir. O gün yapılması adet olan askeri resim geçitleri ilk defa olarak yapılamaz. Gizlice kışlalar içinde merasimle iktifa olunur.

Harp nişanlarını veya harp malulü alametlerini taşımak tehlikelidir. İliğe yakaya sosyalist partisinden başka bir partiye intibas gösterir bir işaret takmak tokat, sopa davet etmek.. Revolvere göğüs açmak demektir.

Grevlere karşı nizam intizamı korumak maksadıyla ihdas edilen servisleri boğmak, daha doğrusu üniformaya gayz ve kin eseri olmak üzere o yıl zaten tamamen bozgun bir halde bulunan şimendifer memurları

askeri trenleri durdururlar. Nisanın onbeşinci günü Türen'e ikiyüz otuz birinci alayı götüren bir tren Livurna'da alıkonur. Hükümet alay efradını bir ticaret gemisiyle taşımak ister. Gemiciler gemiyi kaldırmaz. Bunun üzerine alay Düilio zırhlısına bindirilir. Fakat alayın gelişini bu seferde Sampierdarena'da umumi bir grev yapılmasına sebep olur. Has muhafaza alayları da aynı talie uğrarlar.

İTALYA'YA SİCRAYAN ORDU DÜŞMANLIĞI

Bolşevikliğe kazanılan askerler ayın yirmi beşinci gecesi Villarey kıyısının kapılarını ihtilalcilere açarlar; zabıtlar tevkif olunur, kışla da kapatılır, pencerelere, kapılara mitralyözler yerleştirilir. Halkın kumldanmak istidadını kırmak üzere şehrin içinde mitralyözlü yedi otomobil dolaşır. Ninhi kışlası ve bir silahçı mağazası basılır, silahlar yağma olunur.

Ayın yirmi ikisinde bir grevci alayı karabiniyelerle çarpışır, iki taraf da ateş açar. Velvele geceye kadar sürer. Altı kişi ölür.

Ertesi gün genel grev olur. Hadiseler tekrar alevlenir, Jozej isminde bir karabiniyenin ölümü yürekler paralayacak bir hal teşkil eder. Aşamcağuz daima kalabalık olan Loreto semtinden grevciler arasından ettiği zaman karagömlüklerin imdada ye-

geçiyormuş. Üzerine çullanırlar, silahlarını istiyerek omuzundaki kısa tüfengi çekerler. O karşı koyar. Yüzüne inen bir bıçak çenesini çenter. Ateş eder, mütecavizlerden birini öldürür, beşini yaralar. Fakat etrafı alınmıştır, itilip kakılmaktadır. Birkaç revolver birden patlar. Adamcağuz birçok kan kaybeder, kurşunu kalmamıştır, oracıkta bir geçmeye sığınmak ister. Bir adım atar. Ense kökünde bir revolver daha patlar, işi biter. Tüfenginin dipçigi ile kafası ezilir. Polis cesedi kaldırdığı zaman ölünün yüzük taşıyan parmaklarının koparıldığı görülür.

FAŞİST HAREKET

Bu kızıl hareketlerin kasırgaları esnasında resteler dayanır. Sayılarının henüz azlığı ve memleketi yıkmak için elbirliği etmiş olan karşı kuvvetlerin çokluğu sebebiyle durumu düzeltemezler. Mümkün olan her yerde harekete geçerler Bu sade ve mahdut bir harekettir, fakat isabetlidir. 1920 yılında Marks hareketlerinin zulmü ile adeta muvazi yürüyen bir bela daha vardır ki, o da katolik zehiridir. Bir çok yerlerde faşistler toplanır, grevciler sopa sopaya gelir. Bitik bir hale düşmüş hayvanlarına biraz yem, biraz su verebilmek hususunda köylüye yardım ederler. Kızillar çiftçiye tahammüllü haricinde bir vergi tarh tişerek bu suretle alınan parayı geri verdikleri çoktur.

— Milyonlarca sayıda kızıl milis besleyerek komünizmi ayakta tutmaya çalışanlar, her ülkenin millî kuvvetlerini yıkmak, parçalamak hususunda da azami gayreti gösterirler. Fakat Rus'tan fazla Moskof Çin'den fazla Çin şövenisti olan bu hainlerden millî kuvvetlerin alacağı intikam da feci olacaktır.

Cephanelik Soyulacak

(Baştarafı Sayfa 6'da)

3 — SİLAHLI HÜCUMLAR, SA-
ATLI BOMBA PATLAMALARI, SA-
BOTAJLAR, SİLAH VE PARA ÇA-
LINMALARI VE REHİN ALMALAR
GİBİ TERÖRİST EYLEMLERE
İLİŞKİN HER TÜRLÜ ETKİNLİĞİN
SÜRDÜRÜLMESİ,

4 —

5 — Gerillanın düzenli ORDU gi-
bi çalışacak bir düzeye ulaşması ko-
şuluyla, ULUSAL KURTULUŞ OR-
DUSU diye adlandırılan ordunun o-
luşturulması. (A. g. e. Shf. 41)

«Bir yığın şey yapılabilir. RehİN
alma, dinamitleme, polis şeflerini e-
le geçirme (özellikle arkadaşlarımızı
işkence edenleri ve öldürenleri),
silâh ve para «soygunlarını» sürdür-
me. Ordunun (Ulusal Kurtuluş Ordu-
su kastediliyor) en modern silâhlara
kavuşmasını diliyoruz. 15 siyasi mah-
kûmun serbest bırakılması ama-
cıyla Amerikan elçisinin kaçırılma-
sında olduğu gibi daha ileri hedefle-
re ulaşmak amacıyla, başka önemli
kişileri de kaçıracağımız bildireyim»
(A.g.e. Shf. 63)

Bunlar kendi ifadeleriyle ortaya
koyduklarıdır. Bunları okuyup ta hâ-
lâ gerekli tedbirler almayanlara, ha-
diselere basit zabıta vakası olarak ba-
kanlara, komünist soygununu gizli-
yebilmek için namus ve şeref nami-
na neleri varsa bir tarafa atanlara,
«orduya satılanların olup olmadığını
bilmiyoruz» diye sahtekârlığın en na-
mussuzcasını yapan Devrim yobaz'a-
rina ne demeli bilmiyoruz ki?!

Gerillanın Kızıl Planı

(Baştarafı Sayfa 3'te)

ni ihtiva eder. Gelişme safhasında ise ordunun
kışkırtıcı basılmadan önce, soygunlar ve her tür-
lü sabotajla, yeni eşkiya çetelerinin oluşması, ik
tidarın şaşkınlığının artması, taarruz, için gerekli
silâh ve kuvvetin hazırlanması temin edilir. Ta-
arruz safhasında ise, gerilla birlikleri şehirde ve
kırdı doğrudan doğruya askere hücum eder. Bu
hücumlar orduda iktidarın devrilmesine seyril-
ci kalacak bir kayıtsızlık hasıl edesye kadar
tekrarlanır.

Türkiye'de hergün rastlanan sabotaj hare-
ketleri, kızıl gerilla faaliyetinin gelişme safhası
içinde olduğunu gösteriyor. Bu gelişim tamamlan-
dığında, orduya silâhlı tecavüzler çoğalacaktır.
Ancak şunu millet düşmanı hainler iyice bil-
sin ki, Müslüman Türk milleti Yunan ordusun-
dan daha menfur bildiği bir avuç kızıl çeteciye,
tarihi an gelip çatığı zaman bir hamlede yok
edecektir.

Konya, Kayseri ve Taksim'de kuvvetini ve
temayülünü belirten millet, gayri millî olan ne
varsa, hepsini çöp sepetine atmanın sabırlı heye-
canı ve zaferinden emin bekleyişi içindedir.

Milletin zaferini geciktirecek hiç bir kudret
yoktur.

«Hair»de Bayrak Düşmanlığı

Aylardan beri propagandası ya-
pılan bir piyes vardır. Adı «Hair»
Özelligi tamamen çıplak olması ve
oynandığı memleketin bayrağına

düşmanlığıdır. Öyle bir düşmanlık
ki piyesin sonunda (Affedersiniz) o-
yuncular o memleketin bayrağını
pisletmektedirler.

Bu adi piyesin Türkiye'de oynan-
ması için çalışılıyor. Ancak Türk mi-
letinin protestosundan çekinenler pi-
yeste bazı değişiklik yapma ihtiyacı-
nı hissetmişlerdir. Ve böylece Mille-
timizin sert tepkisinden kurtulacak
larını zannediyorlar. Gizlilik içinde
provalarına devam edilen oyun bir
müddet sonra sahneye konulacak

«Hair» Türkiye'de oynanmak istene-
cektir. Çıkta O'ğaç ve Manoya Ol-
gaç isimli iki gayri müslim kadına
başroller teklif edilmiş fakat kabul
etmemişlerdir. Bu iki kadın, «Eğer
teklifi kabul etseydik şimdiye kadar
hiçbir tiyatro sanatçısının alamadığı
astronomik bir rakam alacaktık...»
 demişlerdir. Bu para nereden temin
edilecek? Bu kadar fazla masrafa ni-
çin katlanılıyor? Bayrak düşmanlığı
kimin vasıflarındandır? Bunun ü-
zerinde düşünmek icap eder. Hiç
kimse kendi millî değerlerini çiğne-
mek arzusunda bulunmaz. Hele bay-
rağına saygısızlık edemez. Onun için
çiğnemir, fakat onu çiğnetmez.

O halde bu piyes kimin hesabı-
na oynanmaktadır? Şüphesiz millî
değerlerin düşmanı bir teşkilât he-
sabına. O teşkilât ta «YAHOVA ŞA-
HİTLERİ TARİKATI»dır. Yahova
şahitlerinin bariz özelliği millî bay-
rak ve sembollere olan düşmanlıkla-
rıdır. Bu piyes Yahova şahitlerinin
açık propagandasını yapmaktadır.
Yahova şahitleri tarikatı kanunen
yasak bir kuruluştur. Derhal bu
piyes hakkında tahkikata geçilmeli-
dir.

Anadolu Kaynıyor

FETHİYE'DE MİLLÎ
MÜCADELE HEYECANI

(Muhabirimiz Fethiye'den
Bildiriyor) :

Millî Mücadele yalnız doğuda de-
ğil, yurdun dört bir köşesinde çığ gi-
bi yayılıyor. İşte buna bir misal da-
ha: Fethiye'de yükselen ses. Milleti-
mizin yok oluşu sürükendiği şu gün-
lerde milletin tek ümidi Millî Müca-
dele heyecanı millet evlatlarına ü-
mit, düşmanların kalplerine korku
samaktadır.

Millî Mücadele yıllarında Yunan'
ın, İngiliz'in, Fransız'ın işgalini yü-
reginde hissedilen bu Akdeniz'in na-
dide şehri Fethiye'de, yüksek tahsil
gençliğinin tertiplelediği konferans
muhteşem olmuştur.

13 Şubat 1971 Cumartesi günü sa-
at 20.00 de lise salonunda konferan-
sın olacağını duyan halk daha erken
saatlerde salonu doldurmuştur. Bu
arada konferans haberini alan Ü-
zümlü, Kemer, Dalaman ve bunun gi-
bi köylüler arabalarla gelerek kon-
feransa iştirak etmişlerdir.

Salonun duvarlarında asılı bulu-
nan, «Zafer Hak'kın ve Hak'ka ina-
nanlarındır.» «İslâm Kalmak Milletin
Tarihi Kararıdır, Değiştirilemez» v.s.
sloganları ve sağ yunrukları amblem
sessiz fakat mânâlı duruşu ile bütün
kafalarda şimşek çaktırıyordu.

Konferansı halkın coşkun tezahü-
ratları arasında Çapa Yüksek Öğret-
men Okulu öğrencisi Mansur Har-
mandar açtı. Kısa konuşmasından
sonra Ankaralı mücadelecilerden Ali
Boğaz'ı «Millet Hayatını Saran Teh-
like Komünizm» adlı konferansını
vermek üzere kürsüye davet etti.

Milletin dikkat kesildiği bu anda
Ali Boğaz; «Buraya hislerinizi gıcık-
layarak oy toplamaya değil, milleti-
mizin içinde bulunduğu felâketler-
den kurtulmanın yollarını öğrenme-
ye geldik...» diyor, konuşma sık sık
alkış ve sloganlarla kesiliyordu. Kon-
feransı bütün bu ızdırap ve sıkıntı
lara son vermek mecburiyetinde ol-
duğumuzu söyleyerek, «Milletimin ız-
dırabını ancak sen dindirebilirsin.
Yüz milyon esir Müslüman Türk kar-
deşin ve İslâm âlemi senin kurtulu-
şunu bekliyor.» diyerek millete me-
suliyetini hatırlatmıştır.

Konuşmacı, ehliyetli kadroların ön-
derliğinde yapılacak millî mücadele
mizin zafer şartlarını sıraladıktan
sonra «Zafer Hak'kın ve Hak'ka ina-
nanlarındır.» diyerek konuşmasına
son verdi.

Millet marşlarının tekrarlandığı
konferansın sonunda Fethiye'de ka-
falarından çıkan Millî Mücadele hey-
canı ile salonu terk ediyordu.

Millî Mücadelemizin Stratejisi

(Baştarafı Sayfa 15'te)

Emperyalizm, insan fıtratına ve ka-
nunlarına aykırı olan her ideolojinin psi-
kolojik, ekonomik, siyasi tahribatının en
son noktasıdır. Kapitalizm, Komünizm, Sos-
yalizm, Materyalizm, Spiritüalizm, vs. in-
san fıtratına aykırı rejim, yahut düşünce
tarzlarıdır. İnsan fıtratına aykırı ideoloji
nin siyasi hakimiyeti olan emperyalizme ve
bütün tezahür vasıtalarına karşı olmak Mil-
let Mücadelesine iştirakin ilk şartıdır.

Emperyalizmin bütün vasıtalarına ve
tezahürlerine karşı olmak, Sionizme karşı
olmaktan ayrılmaz. Çünkü Emperyalizmin
beyni Sionizmdir.

Millet Gerçeğine bağlı olmak ise, Mil-
let varlığını inkâr eden bütün emperyalist
görüşleri yıkan bir vasıftır. Meselâ Sosya-
lizm, hiç bir zaman millî olamaz ve olma-
mıştır. Millet gerçeği, açılması gereken
bir merhale olarak kabullenir, kozmopolit-
liği gaye bilir.

İslâma saygılı olmak ise, O'na inanç,
düşünce, Metod ve ideallerde ve tüm ola-
rak muhalif olmamak demektir.

Türkiye'deki teşkilâtli güçleri, toplaya-
cak temel mesele Millet'in Devletini, Bey-
nelmel Yahudiliğin kontrolünden kurtu-
racak, koruyacak ve millileştirecek millî

İnkılâbtan ibarettir. Ve bu hedefte birliği.
miz rehberliğinde toplanacak kuvvetlerin
asgarî vasıfları şunlardır.

Bu kuvvetlerin iştiraki ile yapılacak
birleşik harekette politika şu esaslara isti-
nad eder.

1— Hiç bir birleşme Doktrinden taviz
vermeye sebep olamaz. Zira Mücadelemi-
zin aslını İdeolojimiz meydana getirmek-
tedir. Programdan taviz verilebilir. Yani
isteklerimizden bazılarını hafifletebiliriz,
fakat İdeolojimizden taviz veremeyiz. İde-
olojik Mücadeleyi durdurmayız.

2— Teşkilâtımızın varlığı ve müstakil-
liği hiç bir şekilde tahdit kabul etmez. Bir
kuvvet ile ittifak etmiş olmak, bu kuvvet
ne derecede güçlü olursa olsun, teşkilâtın
varlığından, teşkilâtlanma şeklimizin var-
lığından bizi alıkoymamalıdır.

3— İnsiyatifi muhafaza etmek. Karar
ve harekette insiyatifi elde tutmaya gayret
etmek gerekir.

4— İdeolojimize ve teşkilâtımıza kar-
şı muhalefet ve düşmanlık gösterenleri tec-
rid etmek.

İttifak meselesinde unutulmaması ge-
rekenler bunlardır.

SON

HİKÂYE:

BİR MEKTUP

Ortalık iyice karardı. Köy yolu bir sessizliğe gömüldü. Gündüzün bağırmalı çağırması gürültüsü yerine şimdi gecenin loş bir karanlığı ve sükûneti vardı. Duyulan sadece köpek havlamaları, yakında ormandan gelen kurt ve çakal ulumaları, söğütlikten işitilen su şırıltıları ve kurbaga sesleriydi.

İbrahim Ağa pencereye dayanmış ayın ondördündeki aydınlığıyla şöyle böyle seçebildiği vadiyi seyrediyordu. Gözleri karanlıkta dalıp dalıp gidiyor, çeşitli hayaller ve tasavvurlar içinde boğulacak gibi oluyordu. Düşündüğü birlik evladı Ali'siydi... Ortayı ve liseyi bitirdikten sonra tahsilini tamamlasın diye üniversiteye göndermişti. Oğlu için her şeyinden fedakârlık yapıyordu. On dönümlük bostanlığını ve öküzlerden birini satmıştı. «Oğlumun okuması için bütün varımı veririm; okusun, yetişsin de millet ve devlete faydalı olsun» derdi. Ama hiç de istediği gibi olmuyordu. Ali'nin ayda bir gönderdiği mektuplar son zamanlarda on günde, onbeş günde bir sık sık gelmeğe başlamıştı. Haberler hiç de hayırlı olmuyordu. Moskof cephesinden geliyormuş gibi hep ihanet ve cinayet haberleriydi. Hele son mektubu kendini yiyip bitirmişti. Ali, bu mektubunda; derslere giremediklerinden, imtihanlara sokulmadıklarından, okula hakim olan Moskof hayranı bir avuç hainin yine boykot ilân ettiğinden, bununla da kalmayıp okulun mescidi ni talan ederek Kur'an-ı Kerimleri yerlerde pis ayaklarıyla çiğnediklerinden, imanlı temiz talebeleri, gerici, yobaz diyerek tartakladıklarından bahsediyor, bunlara ise hiç dur denilmediğini, ses çıkarılmadığını söylüyordu.

İbrahim Ağa on gündür bu mektubun çilesiyle dolup taşıyor, ızdırabıyla kıvranıyordu. Nasıl oluyor da milletin beyni, geleceğin teminatı olacak olan üniversite gibi bir müessesede böyle haince ve adice hareketlere müsaade ediliyordu. Nasıl milletin diniyle alay edilmesine, talebeye zulmedilmesine göz yumuluyordu... Bu memleket, bu milletin değil mi? Yoksa düşman elinde miyiz? Sonra bu milletin devleti yok mu? Devletin polisi, jandarması da mı yok? Birbirini kovalayan istifhamlar karşısında boğulacak gibi oldu. Göğsü daralmaya başladı, nefesi sıklaştı, gayri ihtiyari yumrukları sıkıldı, sinirleri gerinleşti. Bu hal daha da şiddetlen-di, sonra bir şey göremez oldu. Gözlerinde tomurcuklanan iki damla yaş'a yığılıp kaldı.

Bir çok defa kapı çalındı, ama du-yamadı. Neden sonra kendisinin çağırıldığını farkedebildi. Güçlülükle

kalktı. Parmaklarını kenetleyerek gerildi, gözlerini oğuşturdu. Hemen koştu kapıyı açtı.

— Selâmunaleyküm İbrahim Ağa..
— Ve aleyküm selâm muhtar ne

var?

— Müjde! Ali'den mektup geldi.
— Öyle mi. Kim getirmiş?

— Bakka. Emin bugün kasabadan geldi, o getirmiş. Şimdi odada hep toplandık. Gel de orada sohbet ederiz. Hem gazetelerde var okuruz.

— Hemen geliyorum sen gide dur.

Muhtar gitti ama İbrahim Ağa başladı bir heyecan. Elleri, ayakları tutuluyor. Yüreği altında koca bir yara açılmış gibi oluyordu. «Aman Allahım» diyerek zorukla ahashap merdivenleri çıktı. Balkonda asılı çoraplarını aldı. Acele ayağına geçirmeye çalıştı. Elleri titriyordu. Doğrudu tekrar indi. Dış kapıya koştu ayak-kabıllarını giyerek çıktı.

Zavalı İbrahim Ağa'ya ağa derlerdi ya hiç ağa denecek tarafı yoktu, oğlunu bile binbir güçlük içinde okutuyordu. Öyle... külliye malı arsası da kalmamıştı. Yirmi sene evvel Bulgaristandan ailesiyle kaçıp gelmişti. Orada; kardeşini ve amcasını şehid etmişlerdi. Kızıl Moskof yüzlerce binlerce müslüman Türki balkanlarda vahşice ve kahpece şehid ediyordu. Yükselen feryad ve iniltilerin karşısında hayatın tahammül götüreceği yönü yoktu. Onun için o kanlı vahşetten kaçıp Hürriyetten bahsedilen Türkiye'ye iltica etmişti. Fakat işin garip ve acı tarafı şu idi ki; Bulgaristandaki zulmün bir benzeri de burada tatbik olunuyordu. Oysa ki Tür-

kiyedeki milletin refah ve saadetinden bahsedenleri duyardı da bir an önce gelmek bu mübarek vatan toprağına kavuşmak isterdi. İşte geldi. Hemde geleli yirmi sene oldu. Beklediği çıktı mı? Kaç senedir. Balkanlardaki müslüman'ara yapılan zulümden bahseden oldumu? Ne radyosu ne gazetesi ne bilmem nesi... Madem hürriyet vardı da neden talebe derse, imtihana sokulmuyordu? Sokmayanlar, engel olanlar, hatta şu kadar ihanet ve cinayet işleyenler neden cezalandırılmıyordu? Yine zalim'ler serbest serbest dolastıkları halde mazlumlar niçin mağdur oluyor, tahkir ediliyordu? Bulgaristanda da öyle olmuyor muydu? Müslümanlar dövülür, karın tokluğuna çalıştırılır, vurulur, öldürülürdü. Fakat zalime yine ses çıkarılmazdı. Zalimin zulmü, hainin ihaneti her yerde aynı oluyordu...

Cami yokuşunu çıktı sağa dönerek taş merdivenlere tırmandı. Tahta bölme geçerek içeri girdi, selâm verdi. Selâmı aldılar, yer gösterdiler... İbrahim ağa köyün hatırı sayılır, dediğine itibar edilir kişilerinindendi... Hemen hemen köyde onu sevmeyen yoktu. Ona hürmet ederler, sayarlardı.

Bakkal Cemil'den aldığı mektubu heyecandan titreyen elleriyle açtı. Millet sağdan soldan sohbet ve gürültüsüne devam ederken oğlunun yazılarını okumağa çalıştı. Gittikçe elleri daha çok titremeğe başladı. Gözleri buğulandı. Yazıları seçemez oldu. Bu hali gören muhtar hemen konuşanları susturdu, gürültüyü kesti.

— Durun İbrahim Ağa'nın mektubunu dinleyelim, dedi.

İbrahim Ağa fersiz ve hafif bir hançere ile:

— Ben okuyamıyacağım biriniz o-

kusun diye mektubu uzattı. Muhtar «öyleyse ben okuyayım» diyerek aldı. Okumağa koyuldu.

«...Babacığım durum gittikçe karışıyor. Daha önceki mektuplarda anlattığım o Moskof hayranı soysuz zalimler okula gene saldırdılar. Bomba ve dinamit patlattılar. Tabancalarla, bıçaklarla alçakça ve kahpece talebeleri tehdit ettiler. Bir arkadaş şehid oldu üç kişi de yaralandı, hemen hastahaneye kaldırıldı.»

Dinleyenlerden biri muhtarın okuyuşunu keserek:

— Ne biçim okul yahu. Sanki Moskof cephesinde savaş oluyor. diye çıkıştı. Bir başkası:

— Ne savaşı... Baksana namussuzlar alenen hücum ediyorlar masum talebelere tecavüz ediyorlar. Geçenlerde kasabada bir öğretmen anattıydı. Bu hainlerin silâhları hep Moskof markalıymış paraları da oradan gelirmiş.

— Yahu hiç bunlara dur diyen yok mu? Polisler yakalamıyor mu?

Muhtar:

— Durun hele bir bitirelim mektubu da...

«...Polisler geldikleri halde bu canileri yakalamadı. Onlar hemen silâhlarıyla kaçtılar. Nedense hep böyle oluyor. İstediklerini yapıyorlar... En iğrenç şekilde milletin dinine küfrediyorlar. Cinayetlerini yapıyorlar. Fakat serbest geziyorlar. Anlaşıyor ki, ya kanunlar bunlara geçmiyor, ya da bizim milletimize hakim olanlar bu hainleri himaye ediyor.

Babacığım, hani sen anıyordun ya Bulgaristandaki komünist zulmünden... İşte Türkiyede yapılan zulüm de oradaki zulüm arasında hiç fark yok gibi geliyor bana. Sadece Bulgaristandaki komünist idare altında komünist zulmü, Türkiyedeki hürriyetçi bir idare altında komünist zulmü...»

İbrahim Ağa başını iki eli arasına almış, boncuk boncuk dökülen yaşlarıyla içinden içinden ağlıyordu. Biraz evvel evinden buraya gelirken düşündüğü de aynı idi. Her iki memlekette de aynı zulüm vardı. Vahşetler denkti. Cebinden mendili çıkarı, yüzünü, gözünü uğuştur, uğuştur silmeğe başladı.

Mektup bitmişti. Muhtar başını kaldırdı. Bakışlarını bir noktaya dikti.

(Devamı Gelecek Sayıda)

ZAFER BİZİMDİR

Kardeşler durmayın son gücümüzle,
Koşalım bu savaş, sefer bizimdir!
Korkmadan haykırıp, gür sesimizle,
Coşacağız kardeşler, zafer bizimdir.

Sabırımız taşıyor düzene karşı,
İzraptan habersiz gezene karşı,
Milleti alçakca ezene karşı,
Taşacağız kardeşler, zafer bizimdir.

Yürüyün kardeşler, zafer bekliyor.
Analar cepheden haber bekliyor,
Milletim bir devlet, bir ser bekliyor,
Kuracağız kardeşler, zafer bizimdir.

Gidelim, sancaklar yürüsün başta
Katılsın şehirli, köylü gardaş ta
Vuralım düşmanı bu son savaşta
Vuracağız kardeşler, zafer bizimdir.

Dinsin bu ızdırıp bitsin bu çile
Mücadelemizde Allah bizimle
Milletçe el ele, gönül gönüle
Olacağız kardeşler, zafer bizimdir,

Yayacağız Hakk'ın yüce nâmım
Yıkacağız batılın nizâmını,
Milletin çok feci intikamını,
Alacağız kardeşler, zafer bizimdir.

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

27

Milletin Mücadelesine rehberlik eden birliğe gelince, henüz kemiyet itibariyle bütün Milleti hareketlendirecek safhaya gelmemiş ve fakat keyfiyet itibariyle gerçekten üstün bir halde bulunmaktadır. Mücadelemizin uzaması ve gelişmesi nisbetinde bütün Milletin teşkilatlanması, mücadeleye iştiraki muhakkaktır. Bu hususta, istikbalde de gittikçe gelişecek bir faktördür.

Mevcut şartlar içinde, kuvvetlerin mu kayesesi düşmanın çok güçlü, bizim son derece zayıf olmamız vakiasından ibarettir. Stratejimiz, temel tezada dayanacaktır. Yani şimdi çok güçlü bir düşmanın, şimdiki şartlarda çok zayıf bir kuvvet tarafından ne şekilde yok edilebileceği, mücadelenin karakterini gösterir.

Sion Emperyalizminin kültür, propaganda, haberleşme vasıtaları üzerinde mutlak bir diktatörlük kurduğu, bunun tesirlerin siyaset ve askerî gücümüzü kemirdiği bir vasatta; zayıf, imkânları mahdud bir kuvvetin zaferi neye bağlıdır. Zaferi sağlayacak mücadelenin karakteri nedir.

3— MÜCADELEMİZİN KARAKTERİ

a. Yürütülecek Mücadele, aleyhimize olan kuvvet farkının nasıl lehimize çevrilebileceğini cevaplandırmalıdır. Halen çok güçlü, fakat ileride zayıflayacak bir düşmanı, şimdi zayıf fakat ileride kuvvetlenecek bir gücün mağlup etme ve yok etmesi, ancak uzun bir mücadele (ve harple) mümkündür. Şu halde, Mücadelemizin birinci karakteristiği uzun bir mücadeledir.

Kısa, anı bir mücadele netice verebilir mi? Buna hiç bir şekilde imkân yoktur. Zira çok güçlü bir düşmanı yenebilmenin yolu, onu uzun bir mücadele içinde yormak, yıpratmak ve yok etmektir. Düşman yıpratılmadan uzun bir mücadele içinde yorulmadan, zayıf bir kuvvetle güçlü düşmanı yenmek hayaldir. Demek ki kısa bir mücadeleyi öğüt verenler, Millet Mücadelesinin bozguna dönmesine zemin hazırlıyorlar demektir.

b. Mücadelenin uzun bir mücadele olmasına, mücadelenin beynelmilel kuvvetlerle mücadele olduğunu ilâve etmelidir. Emperyalizmin ve maşalarının kendi bünyesinde ki ihtilâflarının azamî yüksekliğe vardığı, Milletlerin uyanışları, neticelerini verdiği an, Türkiye'de Mücadele daha tesirli çalışma imkânları bulacaktır.

Şu halde mücadelemiz:

- 1 — Uzun bir Mücadeledir.
- 2 — Beynelmîl bir kuvvetle savaşın parçasıdır.
- 3 — Milletin Tarihi mücadelesinin devamıdır.

Türkiye'de verilen Mücadele, esir Türk İllerinin Millî Mücadelesi ile, müslüman milletlerin emperyalizme karşı mücadeleye iştiraki ile, bütün milletlerin kendi vatanlarında emperyalizmin dayanaklarını yıkması ile kat'î neticelerini verecektir. Bu yönden Türkiye'de verilen Mücadele, Dünya Milletlerinin -hususen Milletimizin-, esir Türk İllerinin ve İslâm Milletlerinin gerçek kurtuluşunun başlangıcı olacaktır.

c. Mücadelemiz, milletin emperyalizme karşı yaptığı haklı ve tarihi mücadelenin bir devamıdır. Bu özellik, tarihimizde Millet Düşmanlarına karşı verilen ve zaferle biten Mücadelelerin hususiyetlerini de devam ettirmek manasına gelir.

Bu hususiyet, güçlü düşmanlara karşı; sayıca az kuvvetlerin yaptığı tarihi mücadelelerden çıkar.

d) Gerçek Emperyalizm ile mücadele stratejinin bu safhasında - yani Millî inkılâb safasında Düşman cephesini tesbit edici, belirtici, bütün me'âneti ve kötülüğü ile ifşa edici; buna karşı milleti kendi hayat Mücadelesine davet edici, bir mücadele toplayıcı bir savaştır. Yani mahiyeti itibariyle, psikolojik bir mücadeledir. Ve temeli politiktir. Kuvvet, psikolojik mücadelenin gayelerine uygun olarak kullanılmalıdır. Ve fakat mutlaka kullanılmalıdır.

Şu halde mücadelemiz, uzun bir psikolojik harptir. Ve psikolojik harbi yani milleti ifşalar ve hedeflerle uyarma faaliyetine mani olucu bütün saldırıları kırarak kuvvetlerle idame ettirmelidir.

Mücadele asıl itibariyle politik ve psikolojik bir mücadele olacak ve kendi emniyetini korumak düşmanın manialarını yıkmak ve psikolojik mücadeleyi neticelen dirmek üzere, kuvvet bulunduracak ve kullanacaktır.

Emperyalizm ile mücadelenin uzun bir psikolojik harp olduğu unutulmamalıdır. Mücadelemizin temel karakteri budur. Tabiatıyla stratejimizin, kuvvet kullanma zaviesinden müdafaa stratejisi olduğunu unutmamamız gerekir. Ayrıca müdafaanın bütün kuvvetlerimizin, bütün düşman kuvvetlerine nazaran kemiyet ve keyfiyetçe üstün hale gelmesini temin gayesi ile yapıldığı, aktif bir mücadele olduğu unutulmamalıdır.

4. KUVVETLERİN TASARRUF PLANI :

a. Asıl Düşman :

Türkiye'de devlet ve millet hayatını kontrol eden Beynelmîl Yahudilik ve mütefikleridir. Bu kontrol, beynelmîl Yahudiliğe ve mütefiklerine milletin serveti, ahlâkı, dini, kültürü ve devleti üzerinde tesir ve tahribatının asıl sebebini teşkil eder. Binaenaleyh hedef, Devletin kurtarılması, korunması ve millileşmesi kat'i hedefinden ibarettir.

Yahudiliğin Türkiye'de asıl iktidarını kendi iç teşkilâtları, yani bizzat yahudiliğin dini, kültürel, meslekî bir kisve altında gizlediği bir teşkilâtı ve milletleri içten yıkmak için kurduğu masonluk ve komünistlik teşkilâtları teşkil eder. Rotary Kulüp, Lions Kulüp gibi teşkilâtlar da Masonluk içinde tayin edilmelidir.

Binaenaleyh asıl düşman, bizzat Yahudilik, gizli Yahudilik (Yani Dönemlik) ve teşkilâtlarından ibarettir.

Müttefikleri ise beynelmîl Hristiyan Teşkilâtları ve içimizden temin ettiği kiralık, milletin uşak zümreleridir. Bu zümrelerin başında Rum, Ermeni cemaatleri ve teşkilâtları gelmektedir. İçimizden temin ettiği ahlâk ve inancı bozulmuş, dejenere edilmiş fertler ve zümreler Beynelmîl Yahudiliğin âleti ve mütefiki durumunda dır.

Beynelmîl Yahudiliğin mütefikleri âletleri ve tabilerine karşı parçalama siyaseti uygulanmalıdır.

Yahudilik, Mütefiklerinden tecrid edilmelidir. Milletin teşkilatlanması, şuurlanması ve hareketlenmesi arttıkça, bu zümre

lerin ittifak bağı gevşeyecek, hiç olmazsa tarafsız kalacaklardır.

Ayrıca Sion Emperyalizminin politikası ve vasıtaları ilmi ve tarihi delillerle açıklanacak, bu açıklamalar Yahudiliğin ittifak cephesinde gedikler açacaktır.

Millet Mücadelesinin hedefi olan Millî Devlet, Millî inkılâbı gerçekleştirecek. Beynelmîl yahudiliğin diktatörlüğünü kırıp atacaktır, millî Ekonomi, millî kültür. Millî Siyaseti tanzim edecek, ve yeni bir mesut devri hazırlama vazifesini bizzat yerine getirecektir..

b) Kendi kuvvetlerimiz :

Düşmanlarımız Beynelmîl vasıflı olmakla beraber, mücadelenin yapılacağı yer Türkiye'dir. Binaenaleyh, mücadeleye sevk edilecek kuvvetler Türkiye'nin sınırları içindeki kuvvetlerdir. Mücadele, ideolojilerin çarpışmasından doğar. İdeolojiler, kendilerine tabi olan insanların etrafında toplandıkları ve uğrunda mücadele ettikleri gayeyi teşkil eder. İnsanları birbirinden ayırdeden temel ölçü ideolojidir. Menfaat değil. İşte bu esas, mücadelemize iştirak edecek kuvvetlerin tayininde temel vazifeyi görür. Türkiye'de devam etmekte olan mücadele bizzat Milletle, Milletin Düşmanı Beynelmîl Yahudiliğin arasındaki mücadeledir. Bu mücadelenin karakteri ideolojiktir. Milletin muhtelif zümreleri arasındaki farklar, mücadelenin ne ölçüsü ne de temeli olamaz.

Bu izahtan çıkarılacak stratejik düşünceler şöyle ifade edilmelidir.

1— Millet Mücadelesinde dayanılacak güç, milletin gücüdür.

İşçi, köylü, esnaf, tüccar, memur tefrik edilmeksizin, bütün milletin uyandırılması, teşkilatlanması ve mücadeleye sevkî zarurettir.

2— Millet Mücadelesinin öncülüğünü ise, Emperyalizmin tesirlerini hissedenden, milletin ideolojisine bağlı fertleri toplayan, bölünmez ve öncü bir birlik olarak te sis edilen Mücadele Birliğidir.

Milletin en fedakâr, en şuurulu ve ehliyetli fertlerini toplayan bir birlik, millet mücadelesine öncülük edebilir.

c. İttifak politikamız ne olmalıdır?

İttifak politikası ile kastettiğimiz millet mücadelesinde teşkilâtı, ideolojik, siyasi ve meslekî teşkilâtların kuvvetlerini birleştirmeleridir. Bu kuvvet birleştirmesi, belli bir hedef için ve belli bir düşmana karşı cepheleşme demektir.

Türkiye'de şimdi mevcut olan kuvvet muvazenesi, bu muvazene değişinceye kadar, emperyalizmle mücadeleye belli bir şekil ve safha verir. Bu safha Millî inkılâb safhasıdır. Millî inkılâb ise, bütün millî güçlerin iştiraki ile tahakkuk edebilir.

Yine, millî inkılâb şu vasıfları taşıyan kuvvetlerin birleşmesi ile daha tesirli bir mücadele yapma imkânına sahip olacaktır. Bu kuvvetler ancak:

1— Gerçek Emperyalizme ve emperyalizmin her türlüşüne ve emperyalizmin beyni beynelmîl yahudiliğe karşı.

2— Beynelmîl Yahudiliğin maşası komünizme karşı.

3— Millet gerçeğine bağlı.

4— İslâm'a saygılı, bütün güçler olabilir.

(Devamı Sayfa 13'te)

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

Anadolu'da Siperler Kazılıyor Millet Düşmanları Ezilecektir

DEV - GENÇLİ KOMÜNİST ÖĞRENCİLERİN SOPA YEDİĞİ KARAHAYIT KÖYÜNDE - AYDIN TÜRK KÜLTÜR DERNEĞİNE BAĞLI MÜCADELEÇİLER SOHBET TOPLANTISI YAPTI.

Haber aldığımıza göre, birkaç hafta evvel komünistlere güzel bir ders veren KARAHAYIT köyü milletçiler tarafından ziyaret edilmiştir.

Hatırlarda o'duğu üzere köylerine gelen kızıl - gençli üç komünisti bir güzel dövdükten sonra, bir daha komünist faaliyet yapmağa yemin ettiren KARAHAYITLILAR daha sonra jandarmaya teslim edip gereken işlemin yapılmasını istemişlerdi.

KARAHAYIT'ta mücadeleçilerin toplantısı sıcak bir ilgi

ile karşılanmış ve bu toplantıda Türkiye Komünist Partisi'nin direktiflerine göre hareket eden dört teşkilatın - a) Türkiye İşçi Partisi, b) Devrimci Gençlik Teşkilatı, c) Türkiye Öğretmenler Sendikası, d) Devrimci İşçi Sendikası - Türkiye'de yürüttüğü millet hayatını tahribe yönelmiş hareketleri etrafı olarak anlatılmıştır. Karahayitlilar millet hayatına yönelen tehlikeleri önleme işinin bizzat millete düştüğünü belirtmişler ve bu yolda yapılacak mücadelede görev almağa hazır olduklarını ifade etmişlerdir.

MİLLETE KÜFREDEN SARHOŞ T.Ö.S'İN ÖĞRETMEN LİNCİ EDİLMekten ZOR KURTARILDI

Geçen salı günü öğleden sonra Aydında kavaflar içinde

Yeniden Milli Mücadele Mecmuası satan Mücadeleçilere karşı, sarhoşluğunun verdiği cesaretle, millete küfreden Cumalı Köyü öğretmenlerinden Atilla Sarıkaya bir anda halk tarafından kuşatılmış ve linç edilmek üzere iken bazı vatandaşlar tarafından kalabalığın ortasından zorla alınıp bir yan sokağa sokulmuş ve kaçması temin edilmiştir.

Türkiyenin her yerinden yük selen milletin halkı protestosu uyuyanları ve ihanetlerine devam edenleri kendine getirmelidir? Millet kendine küfredilmesine izin vermiyecek ve millet, düşmanlarından mutlaka hesap soracaktır.

TATVAN VE NURŞİN

Bu millet doğusuyla batısıyla, işçisiyle, köylüsüyle her zaman bir bütün olarak yaşamıştır, bundan sonra da öyle olacaktır. Milleti köylü-şehirli, zengin-fakir, doğulu-batılı diye ayırmak isteyen ajanlara bizzat millet çok sert cevap vermiştir.

Geçen günlerde de, milleti bir takım suni ayırımlara tabi tutarak, doğu halkları (veya Türkiye halkları) diye istismara çalışan sosyalist maskeli komünistler milletin yumruğundan polise sığınmak zorunda kalmışlardır. Nurşin (Güroy-mak) kasabasında millet komünistlerin suni ayırımlarına karşı hakkın ölçüsü olan şu sözleri bezlere yazarak sokaklara asmıştır: «Davamız Kürt -Türk kavgası değil iman birliğidir. İslâm kardeşliğidir» «İslâm kalmak milletin tarihi kararıdır.» Öte yandan Tatvan da bir miting yapmak isteyen TÖS'ün toplantısına da, Tatvanlılar müsaade etmemişlerdir.

Millet kimin istismarcı, kimin millettten yana olduğunu çok iyi biliyor. Yukarıdaki ses milletin sesidir. Milli Mücadelemize zafer, millet düşmanlarına hezimet getirecek olan ses bu tarihten haykırıştır.

**MÜCADELE BİRLİĞİ
AFYON SANCAĞI
PAŞA KÖYÜNDE SOHBET
TOPLANTISI TERTİP ETTİ**

Afyonkarahisar sancağı uzun zamandan beri devam ettiği milleti uyarma faaliyetlerine daha da hız vermiştir.

Her gittiği yerde milletimizden büyük a'âka gören mücadeleçiler geçtiğimiz hafta içerisinde de PAŞA KÖYÜNDE

Kıbrıs Türk - İslâm Cemiyeti'nin Kuruluşunu Tebrik Ederiz

Enosis'i gerçekleştirmek ve böylece Kıbrıs'ın Yunanistan'a iltihakını sağlamak için uğraşan rumlar bir taraftan, Kıbrıs'ı komünistleştirmek isteyen AKEL komünist Partisi bir taraftan, Türkleri Kıbrıs'ta imha etmek isteyen cani, kanlı papaz Makarios bir taraftan çalışadursun, Kıbrıs'tan millî kurtuluş hareketlerinin göz yaşartıcı müjdeleri geliyor. Türkiye'deki karışık durumdan faydalanarak harekete geçen rumlar, Kıbrıs'taki Türklerle alay etmekte ve bazı yeni hadiseleri başlatmak istemektedirler.

İşte Kıbrıs'ın manzarası bu iken, geçen haftalar içinde Kıbrıs Türk İslâm Cemiyeti kurulmuştur. Şunu hemen belirtelim ki, Kıbrıs'ta banyolarda katledilen masum yavruların bile ızdırabını unutturan Türkiye'deki yahudi güdümli gayri millî basın bu haberi de vermemiştir.

Kıbrıs'ın tanınmış iş adamlarından Hüseyin Ziya'nın başkanlığındaki cemiyetin gayesini, iç tüzüğün 3. maddesinden aynen alıyoruz:

«Cemiyetin maksat ve gayesi Türk Milletinin İslâmiyeti kabulü neticesi tarihindeki şanlı zirvelere ulaştığı ve Kıbrıs'ta da Türklük bünyesinin ancak şuurlu bir İslâmî bilgiyle mücehhez o'unca bekasının sağlanıp kendisinden beklenebileceği inancı ile bu gibi bilgilerin doğru olarak öğrenilmesi ve öğretilmesi olacaktır.»

bir sohbet toplantısı tertiplemişlerdir.

Büyük bir topluluğun takip ettiği toplantıda hatipler milletimizin içinde bulunduğu iktisadî, siyasî ve kültürel buhranı, buhranımızın sebeplerini ve kurtuluş yollarını açıklamışlardır. Toplantıyı büyük bir heyecanla takip eden Paşa köylüleri konuşmaları sık sık alkışlarla kesmişler ve «Kahrolsun komünistler», «Kahrolsun masonlar», «Yaşasın Milli Devlet» diye bağırılmışlardır.

Konferansın bitiminden sonra millet Paşa köyü sokaklarında büyük gruplar halinde yürüyüş yapmış ve «Komünistler Miskova'ya», «Komünistler kahrolsun», «Yaşasın millet, kahrolsun millet düşmanları» nidaları etrafı çınlattı.

Afyon Karahisar sancağı yetkilileri ise başattıkları bu faaliyete aralıksız devam edeceklerini, Milletimizin büyük bir hızla uyandığını ve ergeç Millet düşmanlarının ezileceğini belirtmişlerdir.

**ANKARA HACETTEPE
CEPHESİ**

Ve nihayet halk bütün Türkiye'de cephe cephe yürüttüğü mücadeleye Ankara'da da

tır.»

Ayrıca kurucu heyet, cemiyetin kökünde yatan esaslı şekilde belirtmiştir.

«Türk toplumuna din yönünden hizmet edebilmek ve Türk toplumunun bu adadaki kurtuluşuna bu mefkûre içinde ulaşmak.»

Merkezi Lefkoşa'da olan «Kıbrıs Türk İslâm Cemiyeti»nin kurulması Kıbrıslı kardeşlerimiz arasında tam bir sevinç yaratmıştır. Kıbrıs'taki Türk gazeteleri haberi geniş şekilde vermişlerdir. Ne var ki bazı menfaatçi çevreler ve gayri millî politikanın Kıbrıs'taki masaları epey tedirgin olmuştur. Türk İslâm Cemiyetiyle aynı paralelde çalışan, Kıbrıslı Türkleri rumlara karşı teşkilatlayan ve uyaran Kıbrıs'ın sevilen, hürmet duyulan ve oradaki kardeşlerimizi dini konulara aydınlatan Seyh Nazım'ın camilerde vaaz vermesini yasaklamıştır. Fakat Kıbrıs Türk bölgelerindeki bütün Türkler imzaladıkları bir muhtıra ile Seyh Nazım'ın her zaman vaaz vermeye davet edileceğini kesinlikle ortaya koymuşlardır.

Gayesi; «Türklük bünyesini şuurlu İslâmiyet'e tehziz etmek» olan cemiyet, kurtuluşun milletimizin kendi ideolojisi içinde olduğunu pek kısa zamanda ispat edecektir. Kıbrıslı kardeşlerimizin uyanışı bunun delilidir. Kıbrısın kurtuluşu için yeni bir ışık doğmuştur. Tebrik ederiz.

devam etti. Yüzlerinde El-Fatih gerillasına benzer maskeler taşıyan Moskova - Pekin uşağı silahlı milâtanlara karşı küçük bir tepkide bulundu. Küçük diyoruz, zira çok daha büyükleri millete tecavüzler devam ederse vuku bulacaktır. Bu böyle bilinmelidir. Polisin sis bombasına, makineli tüfekle cevap veren komünist uşaklar, yılardan beri dönmek istedikleri halkın linç etmesinden yine polisin yardımıyla kurtuldular. Üstünü başını yırtıp, gazetecilere poz vermek isteyen birkaç komünist fahişe de milletin ibret dolu nazarları altında polis tarafından götürüldü. Bundan sonra komünistlere hatırlatılmalı ki, halka ihanet ederken, onun inancıyla alay ederken tedbirli olunuz. Tedbirli olunuz, yoksa başınıza neler geleceği önceden kestirilemez. On dan sonra TRT'niz yaygarayı koparsa da, gazete adı verilen tuvalet bezleri çirkef'liklerini saçsa da, milletin elinden hiçbir şey sizi kurtaramaz. Millet büyük güne hazırlanıyor. Erseniz siz de hazır olun. Ba kalım bu vatan kime gülzar, ki me mezar olacaktır.

MİLLÎ KÜLTÜR HAZİNESİ Mücadele Cildleri

● Millî mücadelemizin imanlı ve gür sesi «YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE» mecmuası, muhteva ve kalitesine yaraşır tarzda en câzib. en güzel ve orijinal cilt kapaklarını ve itina ile ciltletilmiş 1. Cild'i sadece siz okuyucularımızın arzularını yerine getirmek için hazırladı.

● Osmanlı desenleriyle süslenmiş olan cilt kapakları son derece câzib olup 4 renk (sivah, koyu yeşil, koyu mavi, bordo) olarak hazırlanmıştır. İşçiliğin temiz ve titiz olmasına bilhassa dikkat edilmektedir.

● Millet evlâtlarına hizmeti vazife bilen mecmuamız, bu orijinal cilt kapaklarını, sadece maliyet fiyatına okuyucularımıza tevzi edecektir. İsteklerin havli kabarık olması sebebiyle, cilt kapağı almak isteyenlerin 15 Lira göndermek suretiyle sıraya girmeleri önemle duvurulur.

● Büyük fedakârlıkla orijinal kapak geçirilmiş 1-52 sayılarını havî 1. Cildin fiatı da sırf okuyucularımıza hizmet gavesivle 80 Lira olarak tesbit edilmiştir. 1. Cildi almak isteyenlerin de 80 Lirayı göndererek (40'ar liralık iki taksitte de olabilir) sıraya girmeleri gerekmektedir.

● Bu husustaki mektup ve havaletlerin «YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE MECMUASI KAPAK SERVİSİ. Bahıllı Cad. No: 50/4 Cağaloğlu - İST.» adresine gönderilmesi rica olunur.